

HAPİSHANELERDE HAK İHLALLERİ BASKI DAYAK VE İŞKENCEYLE SÜRÜYOR...

Merhaba,

“Yaşam, özgürlük ve kişisel güvenlik her insanın hakkıdır.

Hiç kimse işkence veya gaddar, insanlık dışı, onur kırıcı cezai ve işlemlere tabi tutulamaz.

Herkes nerede olursa olsun hukukî kişiliğinin tanınması hakkına sahiptir.

Hiç kimsenin özel hayatına, ailesine, konutuna ya da haberleşme ve yazışmalarına keyfi olarak karışılmaz, şeref ve ününe sataşılmaz. Herkesin bu tür sataşma ve karışmalara karşı yasalarla

korunmaya hakkı vardır.

Bütün insanlar, özgür, haysiyet ve haklar bakımından eşit olarak doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine kardeşlik zihniyeti ile davranmalıdırlar.

Her insanın, düşüncelerini özgürce açıklamaya hakkı vardır. Bu hak düşüncelerinden ötürü rahatsız edilmemek, ülke sınırları söz konusu olmadan, bilgi ve düşünceleri, her türlü araç ve yollarla aramak, elde etmek ve yaymak hakkını gerektirir.

Her insanın, toplumun bir üyesi olarak, sosyal güvencesi, şahsiyetinin serbestçe gelişmesi ve onuru için zorunlu olan, ekonomik, sosyal ve kültürel hakları vardır. Bireyler, her devletin, kuruluşları ve kaynakları göz önüne alınarak ortaya konacak ulusal çabalar ve uluslararası işbirliği yoluyla bu haklardan yararlanırlar. Her insanın, işbu bildiriye açıklanan hak ve özgürlüklerin tam anlamıyla uygulanmasını sağlayacak bir toplumsal ve uluslararası düzene hakkı vardır.

Bu bildirinin hiçbir hükmü, içinde ilân edilen hak ve özgürlüklerin, bir devlet, zümre ya da kişi tarafından yok edilmesini savunmaya veya bunu fiilen gerçekleştirmeye hak verdirir biçimde yorumlanamaz.”

(Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nden)

Burjuvazinin yasaları bu ve buna benzer şeyleri söyler. Keza özünde burjuvazinin yönlendirdiği onun etkisinde kalan uluslararası İnsan Hakları kurum ve kuruluşlarda bunları savunduğunu iddia eder. İnsan Hakları Bildirgelerinde böyle geçer! Ancak sağ girilen hapisanelerden cenazeler çıkmaya devam eder. Analar evlatlarını sakat alır. Yasalar yapılır, yeni yeni genelgeler eklenir!

Ve ülkemizin siyasi iktidarı AB

standartlarına uymaktan dem vurur. Ancak 6 yıldır ülkemiz hapisanelerinde yaşanan insan hakları ihlalleri görmezden gelinir, geliniyor... Ortada görünen sadece demokrasi maskesinin ön yüzüdür.

Üzerini kazıdığınızda; 120 insanın hayatını kaybettiğini görürsünüz.

Üzerini kazıdığınızda altı yüzü aşkın insanın sakat bırakıldığına tanık olursunuz. Tıpkı birkaç gün önce zorla müdahale edilerek sakat bırakılan Serdar DEMİREL gibi... Üzerini kazıdığınızda insanların yataklara zincirlenerek, vücutlarının çeşitli yerleri neşterlerle kesilerek, damarlarına zorla serumların takıldığı gibi...

Üzerini kazıdığınızda F-tipi hapisanelerinin insanlar üzerinde yarattığı psikolojik etkilere tanıklık edersiniz.

Üzerini kazıdığınızda tutuklulara ve ailelerine her gün onursuz bir yaşamın dayatıldığını görürsünüz (makat aramasına varan onursuzluğun dayatılması, dayak, baskı, işkence...)

Üzerini kazıdığınızda bu onursuzluğun, işkence ederek katledenlerin, cezalandırılmadığı için her geçen gün yeni katliamlara imza attığına tanık olursunuz. Gerçeklerin görülmesine engel olan koyu bir sansürdür. İktidarın görmezden gelmesidir. Görmemenin tek yolu üç maymunu oynamayı tercih etmek, gerçekleri görmemek için at gözlüğü takmaktır. Tüm bu gerçekler görülmeyecek, duyulmayacak, bilinmeyecek gibi değildir. Demokrasinin olmadığı, temel hak ve özgürlükler mücadelesi vermenin suç sayıldığı bir ülkede yaşıyoruz. Ve evlatlarımızda temel hak ve özgürlükler mücadelesi verdikleri için hapisanelere atılıyor, baskı, dayak, işkence ve çeşitli hak gaspları ve saldırılara maruz kalıyorlar.

Her iki ayda bir yayınladığımız Hak İhlalleri Raporuyla hapisanelerde yaşanan hak ihlallerinden sizleri haberdar etmeye çalıştık.

Yaşanan saldırılar insanlık dışı uygulamalardır ve bunun karşısında direnmek en meşru haktır.

Halkımıza F-tipi hapisanelerde yaşanan hak gasplarını, saldırıları, keyfi uygulamaları ve gerçekleri açıklamaya devam edeceğiz.

**YAŞASIN EVLATLARIMIZIN ONURLU DİRENİŞİ!
TECRİT İŞKENCEDİR!
TECRİTE SON!**

İSTANBUL TAYAD

KASIM – ARALIK- 2006 HAK İHLALLERİ RAPORU

TEKİRDAĞ 1 NO'LU F-TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ Hasan Tahsin AKGÜN'ün, 31.10.2005 tarihinde Gülay EFENDİOĞLU'na göndermek istediği mektuba; 'Cezaevleri ile ilgili bilgiler içermesi ve ölüm oruçlarına devam edilmesi gerektiğine dair kararların olması ve tehdit içermesi' gerekçesiyle 31.10.2005 karar tarihiyle imha kararı verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Kemal ALEV'in 01.11.2005 tarihinde Özgür Gündem ve Evrensel gazetesine göndermek istediği faksların 'cezaevi idaresi ve işleyişi hakkında basına yalan-yanlış beyanlarda bulunması ve örgütsel propaganda yapılması' gerekçesiyle 01.11.2005 tarihinde imhasına karar verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Kemal ALEV'in 01.11.2005 tarihinde Fatma KOYUPINAR ve Serdar DEMİREL'e göndermek istediği faksların 'Yasadışı terör örgütü DHKP/C'nin başlatmış olduğu ve çok sayıda tutuklu ve hükümlünün ölümüyle sonuçlanan Ölüm Orucu eylemlerine ve bu eylemlerin devamı yönünde geçmişte ve günümüzde yapılan Ölüm Orucu eylemlerini övücü, örgütsel propaganda yapılması, bu kişilerin hala ölüm orucunda olmaları' gerekçesiyle, 01.11.2005 tarihiyle imhasına karar verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Muhittin ESER'in, Serpil CABADAN'a göndermek istediği mektubun 'Ölüm Orucu'nda hayatını kaybedenleri kahramanlaştırarak göstermesi ve eylemlerin sürdürüleceğini içeren ifadeler olması' gerekçesiyle 31.10.2005 karar tarihi ile imhasına karar verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir. Muhittin ESER'in Sakine ÖGEYİK'e göndermek istediği mektubun aynı gerekçeyle 31.10.2005 tarihi ile imhasına karar verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir. Yine Muhittin ESER'in, Sakine ÖGEYİK ve Serpil CABADAN'a göndermek istediği fakslara aynı gerekçeyle 31.10.2005 tarihiyle imha kararı verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Erdoğan KALDI'nın Fatma KOYUPINAR ve Serdar DEMİREL'e göndermek istediği fakslara içeriğinde 'Yasadışı terör örgütü DHKP/C'nin başlatmış olduğu ve çok sayıda hükümlü ve tutuklunun ölümüyle sonuçlanan, Ölüm Orucu eylemlerine ve bu eylemlerin devamı yönünde, eyleme halen devam eden hükümlü-tutukluların bu eylemde devamlılığını sağlamak, geçmişte ve günümüzde yapılan Ölüm Orucu eylemlerini övücü ve teşvik edici ibarelerin bulunması' gerekçesiyle 08.11.2005 tarihi ile imha kararı verilmiştir. Bu karara 11.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Mehmet Ali BOZOK'un Sakine ÖGEYİK, Serdar DEMİREL ve Fatma KOYUPINAR'a göndermek istediği üç faks aynı gerekçelerle 08.11.2005 karar tarihi ile imha kararı verilmiştir. Karara 14.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Gençali KARABULUT'un, Kenan GÜNYEL ve Serdar KARAÇELİK'e göndermek istediği fakslara 'Ölüm Orucu'nda hayatını kaybedenleri kahramanlaştırarak göstermesi ve eylemin sürdürüleceğini içeren ifadelerin oluşu' gerekçesiyle 31.10.2005 tarihiyle imha kararı verilmiştir. Bu karara 14.11.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.

- ❖ Bayram SAZ'ın Mustafa TOSUN ve Veli CANİK'e göndermek istediği fakslar aynı gerekçelerle 31.10.2005 karar tarihi ile imhasına karar verilmiştir. Bu karara 14.11.2005 tarihi ile itiraz edilmiştir.
- ❖ Sedat ÖZTÜRK'ün İnan GÖK, Serdar KARAÇELİK ve Mustafa TOSUN'a göndermek istediği üç mektuba aynı gerekçelerle, 31.10.2005 karar tarihi ile imhasına karar verilmiştir.
- ❖ Kemal AYHAN'ın göndermek istediği üç faks 'iki haftadır inceliyoruz' gerekçesiyle bekletilmektedir.
- ❖ Fırat ÖZÇELİK'in 17.10.2005 tarihinde Filiz GENCER'e yollamak istediği faks Disiplin Kurulu tarafından 'Altıncı yılına giren Ölüm Orucu Direnişi'nden övgü ile bahsedilmesi ve bu direnişte yer alan kişilerin direnişteki haklılığını dile getirip, onlarla gurur duyduklarını, zafere kadar da eylemlerinin devam edeceğini belirttiklerinden...' 17.10.2005 tarihli karar ile imha edilmiştir. 31.10.2005 tarihinde Hacı DEMİR ve Ali Osman KÖSE'ye göndermek istediği fakslar Disiplin Kurulu tarafından 31.10.2005 tarihli kararlar ile imha edilmiştir. Yine 31.10.2005 tarihinde Ercan KARTAL'a yolladığı faks Disiplin Kurulu tarafından 'İçeriğinde Ölüm Oruçlarından övgü ile bahsedilerek Ölüm Oruçlarının desteklenmesi ayrıca faks gönderilen kişinin örgüt lideri konumunda olması nedeniyle, örgütsel iletişim içermesinden dolayı gönderilmeyerek...' 31.10.2005 karar tarihi ile imha edilmiştir.
- ❖ 24.10.2005 tarihinde Salih CANİK'e, İbrahim YÜCETEPE ve Ezgin ENGİN'den gelen mektuplara 'yasadışı terör örgütü DHKP/C'nin başlatmış olduğu ve çok sayıda hükümlü ve tutuklunun ölümüyle sonuçlanan, Ölüm Orucu eylemlerine ve bu eylemlerin devamı yönünde, geçmişte ve günümüzde yapılan Ölüm Orucu eylemini övücü, örgütsel propaganda yapılması' gerekçesiyle imha kararı verilmiştir. Bu karar 24.10.2005 tarihinde Salih CANİK'e tebliğ edildi. Yine Salih CANİK'e 26.10.2005 tarihinde Sezgin ÇELİK'ten gelen mektuba aynı gerekçeyle 26.10.2005 tarihi ile imha kararı verilmiş ve karar 28.10.2005 tarihinde tarafına tebliğ edilmiştir. Her iki karara 01.11.2005 tarihinde Tekirdağ Cumhuriyet Başsavcılığı'na itiraz edilmiştir.
- ❖ Hasan Tahsin AKGÜN'e ziyaretçisi tarafından 25.10.2005 tarihinde yatırılan Bolşevik Parti Tarihi adlı kitabın 1971'de toplatma kararı olduğu gerekçesiyle verilmemiştir.
- ❖ Gençali KARABULUT, Doğan KARATAŞTAN, H. Tahsin AKGÜN, Erdoğan KALDI, Sedat ÖZTÜRK, Kemal AYHAN, Cengiz BAL, Ali Rıza EREN ve Doğan GÜNER'e toplatma kararı olmamasına rağmen Yürüyüş Dergisinin 22-23. sayıları sakıncalı görülerek verilmemiştir.
- ❖ Salih CANİK'in gazeteci Derya SAZAK, Celal BAŞLANGIÇ ve Nuray MERT'e 10.10.2005 tarihinde gönderdiği mektuplara '30.07.2005 tarihinde cezaevimizde gerçekleşen sevkler esnasında olan olaylarla ilgili asılsız iddialar ileri sürmesi ve cezaevi idaresinin işleyişi hakkında yalan-yanlış beyanlarda bulunması..' gerekçesiyle, 10.10.2005 tarihinde imha kararı verilmiş, karar 11.10.2005 tarihinde tebliğ edilmiştir. Bu karara 14.10.2005 tarihinde itiraz edilmiştir. Aynı gerekçeyle Bayram SAZ'ın gazeteci Oral ÇALIŞLAR ve Mehmet ŞEKER'e 10.10.2005 tarihinde gönderdiği mektuplara 10.10.2005 karar tarihinde, imhasına karar alınmış ve karar 11.10.2005 tarihinde tebliğ edilmiştir. Bayram SAZ bu karara 17.10.2005 tarihinde itiraz edip suç duyurusunda bulunmuştur.
- ❖ Hasan Tahsin AKGÜN'ün 27.12.2005 tarihli yolladığı mektubunda 'Geçtiğimiz günlerde 19 Aralık hapishaneler katliamının yıldönümü dolayısıyla gazeteci ve yazarlara yazdığımız ellinin üzerinde mektuba '19 Aralık Operasyonu ile ilgili

iddialarda bulunmak ve F-Tiplerinde tecrit uygulanıyormuş gibi gösterilerek asılsız ve yalan beyanlarda bulunması, ayrıca örgütsel propaganda yapılması nedeniyle' imha kararı alındığı belirtilmiştir.

ZORLA YER DEĞİŞİKLİKLERİ:

- ❖ 15 Kasım 2005 günü zorla yer değişiklikleri yapılmıştır. Birol ABATAY, Salih CENİK, Rıza YILDIRIM, Fikret AKAR, Sedat BARKIN, Tayfun SERTBAŞ, Muhittin ESER ve Erdoğan KALDI'nın yerleri değiştirilmiştir. Bu değişiklikler tutsakların kendi istek ve iradeleri dışında, idare tarafından zorla gerçekleştirilmiştir. Doğan GÜNER ise sürekli yer değişikliği talebinde bulunmasına rağmen her defasında bu talebi reddedilmiştir.
- ❖ Muhittin ESER'in hücreindeki kaloriferlerden bir tanesi ısınmıyor, bozuk. Bunun için defalarca idareyle görüşerek kaloriferlerin tamir edilmesini istemiştir. Buna rağmen kaloriferlerin tamir edilmesi için dilekçe yazması zorunluluğu dayatılmıştır. Muhittin ESER dilekçe vermemiştir.

SAĞLIK SORUNLARI, TEDAVİLERİN ENGELLENMESİ:

- ❖ Celal YAYLA baygınlık geçirdiği için 31 Ekim tarihinde revire sevki olduğu halde ayakkabı aramasını kabul etmediğinden tedavisi engellenmiştir. Yanına arkadaşlarından kimse verilmemiş, hastaneye sevk edip tek kalıp kalamayacağına dair rapor alınacağı söylenmiştir. Bu süreçte tek tutulmaya devam edilen Yayla'ya 'Bir daha bayılırsa düşünürüz' denmiştir.. Basına ve savcılığa yapılan suç duyurularının ardından Cemal AĞIRMAN, Celal YAYLA'nın yanına verilmiştir.
- ❖ Kaan KURTULUŞ, hükümlülük görüşmesi için psikososyale çıkarılmak istenmiştir. Ancak ayakkabı aramasını kabul etmediği için çıkarılmamıştır.

DİĞER KEYFİ UYGULAMALAR

- ❖ 26.10.2005 tarihinde Tekin DÖNMEZ, Cengiz BAL ve Kemal AYHAN'a slogan atıp kapı dövdükleri gerekçesiyle bir ay ziyaretten men cezası verilmiştir. Bu karara 27.10.2005 tarihinde itiraz edilmiştir.
- ❖ Mustafa TOSUN'un 26 Eylül 2005 tarihinde hücrelerine yapılan baskın-aramadan dolayı İnfaz Hâkimliği'ne yaptığı suç duyurusu kabul edilmiş, işleme konulmuş ve takipsizlik kararı verilmiştir. Dilekçenin içeriği '...23 Eylül tarihinde kısmi arama adı altında hücrede bir arama gerçekleştirilmiştir. Baskın arama demek daha doğrudur. Aniden hücreye giren 6-7 gardiyan ve nöbetçi Müdür kısmi arama yapılacağını söyleyerek havalandırmaya çıkmamı istediler. Yasal olsa dahi baskı uygulamak ve tedirgin etmektir buradaki amaç. Düzenli olarak genel arama yapılmakta ve hücreye her giriş-çıkışta defalarca aranmaktayız zaten... Slogan atarak protesto ettim. Arama denilerek hücrenin altını üstüne getirdiler. Çöpü yine havalandırmaya boşaltıp gittiler. Suç duyurusunda bulunmuyorum. Yasal kılıf hazır zaten bu uygulamada. Sadece bilgilerinize sunuyorum ve tarihe not düşüyorum...'

Yazılan bu dilekçeye İnfaz Hâkimliği'nin verdiği cevap aynen şöyle; 'Cezaevi idaresi konuya ilişkin cevap yazısında aramanın kurallara uygun yapıldığını, çöp poşetini kapı önüne çıkarması gerektiği halde bunu yapmadığını, bu sebeple poşetin oda içerisinde arandığını belirtmişler, bu itibarla yapılan işlemde kanun, tüzük ve

yönetmeliklere aykırı bir yön bulunmadığı anlaşıldığından şikâyetin reddine...’dir. Esas no 2005/533, Karar no 2005/521, Karar tarihi 21.10.2005

İnfaz Hâkimliğinin tebliğine cevaben Mustafa TOSUN’un verdiği cevap; ‘ 26.09.2005 tarihli dilekçemi suç duyurusu kabul ederek işleme koymuş ve ‘şikâyetin reddine’ karar vermişsiniz. Üstelik kararda ‘konu Disiplin Kurulu kararına itiraz’ diye belirtmişsiniz. Ama ne dilekçemi suç duyurusu yaptım ne de bir ‘Disiplin Kurulu Kararına itiraz’ söz konusudur.

Hapishane idaresinin cevap yazısını aldığınız karar için yeterli görmüşsünüz. Aramak var, aramak var! Ve her ikisi de ‘görev gereği’, öyle olunca ‘aykırı yön bulunmadığına karar vermeniz için hapishane idaresinin yazısı yeterli oluyor. Avuç içi kadar hücreyi toplamak için bir saat uğraşmam ise bir anlam ifade etmiyor. Bu nedenle dilekçemde suç duyurusunda bulunmamıştım, sadece bilgilerinize sunmuştum.

Yani karara itiraz etmiyor, karar üzerinde bir kez daha düşünmeye çağırıyorum sadece...

Adalet Bakanlığı’na Yazılan Bir Dilekçe ve Yaşananlar...

Hasan Tahsin AKGÜN’ün 27.12.2005 tarihinde gönderdiği mektubundan:

‘Bugün hücremize Bakanlığın talimatıyla Tekirdağ Cezaevi İzleme Komisyonu’ndan iki kişi geldi. Bundan tam 8–9 ay önce Meclis İnsan Hakları Komisyonuna yer değişikliği isteğimizin reddedilmesiyle ilgili faks çekmiştim. Faksım bu kadar zaman sonra işleme konmuş, bununla ilgili olarak görüşmeye geldiler.

Faksın üzerinden uzun zaman geçtiğini ve güncelliğini kaybettiğini ancak değişmeyen bir şey varsa, onunda tecrit ve uygulamaları olduğunu söyledik. (Bu süre içerisinde yerimiz değişti çünkü.)

Öncelikle tecrit ve hapishanelerle ilgili temsilcimizle (Ercan Kartal’la) görüşmelerini söyledik. Bizi de dinlemek istediler, konuştuk...

Faksımın güncelliğini kaybetmesinden dolayı yer değişikliği konusunu geçtik; Sağlık sorunları, tecrit ve buradaki tecrit uygulamaları üzerinde durduk.

‘Tecrit mi var?’ gibi sorular sordular. Bunun üzerine; 19 Aralık operasyonu’na değindik. Buraların katliamla, kanla açıldığını, o günden bu güne koyu bir tecrit ve sansür politikasının uygulandığını söyledik.

Yıllardır üçlü ve tekli hücrelerde kaldığımızı, yanımızdakinden başkasını göremediğimiz, tek kalanlarımızın ise kimseyi göremediğini, bunun tecrit olduğunu; asıl olarak bu tecrit kalkana kadar da yeni ekiplerle direnişin devam edeceğini söyledik. Bu güne kadar 120 insanın ölmesine rağmen, devletin tecrit ve sansür politikasının daha da koyulaştığını, insanca yaşayacağımız koşulların yaratılmasını, yani kısaca yoldaşlarımızla birlikte olmamız gerektiğini, tecrit politikasının son bulması gerektiğini belirttik.

Sularımızın akması, kaloriferlerimizin yanmaması ve benzeri şikâyetlerden bahsettiler. Daha önce de böyle şikâyetler almışlar. Evet, bunlarında olduğunu ama yaşadığımız asıl sorun olan tecrit karşısında bu gibi sorunların tali olduğunu söyledik. Asıl sorun tecrittir ve bunun kalkması gerekir, dedik.

Bu görüşmemizin, anlattıklarımızın nasıl sonuçlanacağını sorduk; onlarda herhangi bir yaptırım güçlerinin olmadığını, yalnızca daha üst makamlara iletceklerini söylediler.

Komisyon üyelerine tekrar temsilcimiz Ercan Kartal’la görüşmelerini söyledik. ‘Zaten onunla görüşlüydünüz.’ dediler ve selam verip gittiler.

Sonuçta bu komisyonların 8–9 ay önce yolladığım bir faksın yeni işleme konulmasıyla ne kadar ciddi ve görevlerinin başında oldukları ortada!

Asıl olarak bu uygulamanın amacına, yani bizi düşüncelerimizden, kimliğimizden, soyundurmak, teslim almak için tecrite maruz kaldığımızı anlattık. Bunların yanı sıra buradaki bazı keyfi uygulamaları anlattık. Mektuplarımızın imha edilmesine gerekçe olarak ‘tecrit varmış gibi’ gösteriliyor; denmesini, dergilerimizin-kitaplarımızın toplatma kararı olmamasına rağmen verilmemesini, keyfi aramaları vb gibi...

Tekirdağ 2 Nolu F-tipindeki arkadaşlarımızı örnek verdik. 30 Temmuz 2005 sabahı işkenceyle kaçırıldıklarımı, hepsinin tek tutulduğunu, fiili olarak hücre cezası çektiklerini söyledik.

Keyfi uygulamalar ve baskılarla ilgili olarak yazdığımız 20 bin dilekçeyi incelemelerini söyledik. Bunu söyleyince şaşırıldılar tabii; ‘20 bin dilekçe nasıl olur?’ dediler. Hepsinin belgeli ve savcılıkta olduğunu söyledik.

Yaşadığımızın koyu bir tecrit olduğunu kabul ediyorlar. Ancak ‘**Avrupa cezaevlerinin bizden daha kötü olduğunu**’ vs. söylediler. Biz de buranın Avrupa olmadığını, Avrupa ile ülkemizin çok farklılıklar içerdiğini ancak, sonuçta da her iki yerde de tecrit uygulandığını, yalnız orada ki hapisaneler politikasının buradan farklı olduğunu söyledik.

5 yıldır ülkemizde tecrite karşı bir direniş verildiğini, Ölüm Orucu Direnişi’nin bu gün hala devam ettiğini ve tecrit kalkana kadar da yeni ekiplerle devam edeceğini söyledik.

TEKİRDAĞ 2 NOLU F-TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ Mustafa TOSUN’a Yürüyüş Dergisinin 23. sayısı Disiplin Kurulu Kararı ile şu gerekçelerle verilmemiştir; ‘Bahse konu olan dergilerde (dergilerde diyor ama söz konusu olan Yürüyüş’ün 23. sayısıdır.) kurum güvenliğini ve disiplinini bozucu yazıların olduğu, hükümlü ve tutuklulara ıslah programları dışında yayın yapıldığı, hiçbir mesleki bilgi taşımadığı gibi hükümlü ve tutukluların manevi kalkınmalarını da sağlamadığı, Atatürk ilke ve inkılâplarının ve Atatürk milliyetçiliğinin var olduğu ülkemizdeki kurulu düzeni değiştirme yolunda yazı ve yorumlar yaparak başkaldırı çağrılarında bulunduğu, terör örgütü üyelerini yüceltme amacı güttüğü, açlık grevi ve Ölüm Oruçlarını teşvik edici yazı ve yorumların olduğu, Ölüm Oruçları sonucu ölen veya Türk Silahlı Kuvvetleri ile girdikleri çatışmada öldürülen teröristler için anma programları hazırlanması çağrısının yapıldığı ve bu teröristleri kahramanlaştırma uğraşı içinde oldukları anlaşılmalı... Verilmemesine...’ (Karar tarihi 28.10.2005)
- ❖ Mustafa TOSUN’un 2 Kasım 2005 tarihinde Deniz DEMİRKAPI’ya yazdığı mektuba ‘Cezaevi idaresini ve görevlileri hedef gösteren, kendisinin içinde bulunmadığı olayları çarpıtarak, kendisine yapılan bir hadise gibi yalan-yanlış karalayıcı eylem ve tutumlardan oluşan ifadeler kullandığı.’ gerekçesiyle imha kararı verilmiştir.
- ❖ Mustafa TOSUN adına yatırılan Yürüyüş Dergisi sakıncalı bulunmuş, karar da Kitaplık Yönergesi’ne atıf yapılarak; ‘İnfaz Kurumları Kütüphane ve Kitaplık yönergesinin a, b, d, e, fıkraları gereğince verilmemelerine’ kararı verilerek Kütüphane Yönergesi’nin ilgili maddeleri belirtilmiştir. ‘infaz Kurumları Kütüphane ve Kitaplık Yönergesi kuruma kabul edilecek yayınlarda aranacak nitelikler’ söylemiş;

Madde:12; Kütüphane ve kitaplarda alınacak ve ya kabul edilecek yayınların:

a- İyileştirme ve eğitim programları ile derslere kaynaklık edecek nitelikte olması

- b- Hükümlü ve tutukluların genel ve mesleki bilgilerini artırıcı nitelikte olması
- c- Hükümlü ve tutuklulara insan, yurt ve millet sevgisini güçlendirecek nitelikte bulunması
- d- Hükümlü ve tutukluların manevi kalkınmalarını sağlayacak vasıflar taşıması
- e- Atatürk milliyetçiliği ilke ve inkılâplarına uygun olması
- f- Hükümlü ve tutukluların boş zamanlarını değerlendirmelerini, okuma alışkanlığı edinmelerini ve kültür bakımından ufuklarını geliştirmelerini sağlayacak nitelikte olması gerekir.

- ❖ Mustafa TOSUN'a 16 Kasım 2005 tarihinde Adalet Bakanlığı Cezaevleri Genel Müdürlüğü'nden kapalı zarfla bir belge gelmiştir. Ancak kapalı gelmesi gereken zarf açılarak M.TOSUN'a verilmiştir.
- ❖ Mustafa TOSUN'a yatırılan Yürüyüş Dergisinin 28. sayısı ve İstanbul Tutuklu Aileleri Bülteni 1. sayısı mahkemece toplatma kararı olmamasına rağmen Cezaevi Disiplin Kurulunun 01.12.2005 kararı ile verilmemiştir. Bu keyfi uygulamaya 05.12.2005'te Tekirdağ İnfaz Hâkimliği'ne itiraz edilmiştir.
- ❖ 29.11.2005 tarihinde Melek AKGÜN'ün Cemal AĞIRMAN adına yatırdığı 'Parti Sırrı' isimli kitap verilmemiştir. Gerekece olarak İstanbul 6. ve 9. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 18.01.1980, 80/90 mütalaası ve 18.03.1976, 76/46 mütalaa kararıyla toplatıldığı söylenmiştir.

BASKI, DAYAK, İŞKENCE:

- ❖ Mustafa TOSUN'un bulunduğu hücrenin sağındaki ve solundaki hücreler boş tutulmaktadır. Boş olan hücrelerin eksik eşyalarını tamamlamaya gelen gardiyanlardan biri diğerine soruyor; 'Buralar niye boş?' Diğeri cevap veriyor; 'O DHKP/C'li...
- ❖ 7 Kasım 2005 günü Mustafa TOSUN'un kaldığı hücrede arama yapılmıştır. Kitaplar, dergiler, dolabın içindeki eşyaları yatağın üzerine atan gardiyanlara, 'böyle arama mı olur? İnsanca mı bu?' diyerek tartışmış, bunun üzerine 'sen müdahale etme istediğimiz gibi ararız' denilerek hücresi daha fazla dağıtılmıştır.
- ❖ 14 Aralık 2005'te Ercan Gökoğlu ve Baysal... 'ın hücrelerine arama amaçlı gelen gardiyanlar çöpleri hücreye dağıtarak, arama değil talana başvurmuşlardı. Gardiyanların bu yaptıklarına Ercan Gökoğlu ve Baysal ...'ın tepki göstermesi sonucu her ikisi hakkında soruşturma açılmıştır.
- ❖ Mustafa TOSUN'un 8 Kasım 2005 tarihinde 31 Ekim'de baskın-arama nedeniyle infaz Hâkimliği'ne yazdığı dilekçeye, infaz işlerine bakan gardiyanlarca 'böyle dilekçe olmaz, yazarsan Ağır Ceza Mahkemesi'ne yaz' denilerek engellenmiştir. Ayrıca 1Eylül'de ailesine verilmesi için idareye verdiği mektuplar, ailesine verilmemiş, geri almak için yazdığı dilekçe de 'kaybolmuştur.'

SAĞLIK SORUNLARI, TEDAVİLERİNİN ENGELLENMESİ:

- ❖ 10.11.2005 tarihinde Bülent Kemal YILDIRIM, İnan GÖK ve Ercan KUTLU revire çıkmak için dilekçe yazmışlardır. Hücre kapısında gardiyanlarca üst araması yapıldıktan sonra ayakkabılarını çıkarması istenmiş, bu keyfiyeti kabul etmeyen tutuklular revire çıkarılmayarak tedavileri engellenmiştir. Tedavileri engellenen tutuklular tekrar revire çıkmak için dilekçe yazdıklarında 'ya kendiniz ayakkabılarınızı çıkarırsınız ya da revire çıkamazsınız' dayatması uygulanmıştır.
- ❖ Mustafa TOSUN'un Adli tutukluların tecrite ve yaşadıkları sağlık sorunlarına ilişkin anlatımından; "Adliye'ye çıkarıldığımızda ringte karşılaştığımız adlilerle sohbet ettik.

Tecrit onları daha fazla etkilediğinden, etkilerini anlamaya çalışıyorum ringte adlilerle karşılaştıkça. Çoğunun söylediği F-tiplerinin özellikle ilk aylarının zor geçtiği. Birçoğu bu ilk dönemlerde kendine revirde yazılan sakinleştirici-uyuşturucu ilaçlar kullanmış. Bu sefer karşılaştıklarımızda ilk aylarda çok zorlandıklarını, bu sürenin 6 ay kadar sürdüğünü söylediler. Şu anda malum hücre içi sorunlar yaşıyorlarmış. Kavgalar. Takıntılar... Birisi kulaklarında ki uğultuda, kalp çarpıntısından, gördüğü halüsinasyonlardan söz etti. Geceleri gölgeler görüyormuş. vs. İlaç kullanmış o da. ‘Hala devam ediyor’ diyor. Sorunlar yaşıyorlar ama nedenini bilmiyor, anlamıyorlar. Anlayacaklardır...”

DİĞER KEYFİ UYGULAMALAR:

- ❖ Mustafa TOSUN’un anlatımından; “15 Kasım 2005 tarihinde saat 9.35 de gardiyanlar koridordaki hücrelerden birinde kalan adli tutukluyla konuşuyorlar. Verilen ekmek yetmiyor. (2 ekmek veriyorlar her gün) Fazla ekmek verilmesi için dilekçe vermiş. “Devlet karşılamıyor”, “Dilekçe yaz, hesabından keselim” diyorlar...”

KOCAELİ 1 NO’LU F TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ “6 Kasım 2005 tarihinde Ufuk KESKİN’in Lemana Dergisine göndermek istediği sekiz adet karikatürün bulunduğu, bunların beş tanesinin üzerinin Ufuk KESKİN tarafından karalandığı tespit edilmiş, karikatürler üçüncü şahıslara, askere ve Başbakan’a karşı hakaret ve küçük düşürücü çizim ve ifadeler içerdiğinden dolayı kurumumuz Mektup Okuma Komisyonu’nun 07.09.2005 tarih ve 72 sayılı karar ile sakıncalı görülmüş ve Disiplin Kurulu’na tevdi edilmiştir. Kurumumuz hükümlülerinden Ufuk KESKİN tarafından hazırlanıp komisyona teslim edilen mektubun sakıncalı görüldüğünden gönderilmeyerek hükümlünün infaz dosyasında saklanması, 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunu gereğince kararına itiraz yolu açık olmak üzere kişiye tebliğine oybirliğiyle karar verildi. (13.09.2005) İncelenen evrak içeriğine göre Kocaeli İnfaz Hâkimliği’nin 21.09.2005 tarih ve 2005/252–252 esas-karar sayılı kararı usul ve yasaya uygun görüldüğünden hükümlünün itirazının reddine karar verilmiştir. “
- ❖ 02.11.2005 tarihinde saat:08.50’de B1/7 tekli hücrelerde kısmi arama yapılmak üzere Kurum Müdürü, Kurum Nöbetçi Müdürü ve yeteri kadar nöbetçi memur ile b bloğa girildiği esnada B1–5–50 nolu oda da kalmakta olan Mehmet AYYILDIZ ile hükümlü Ufuk KESKİN VE İbrahim YÜCETPE’nin “Emperyalist Devlet” şeklinde slogan attıkları tutulan tutanaktan anlaşılmalı; yapmış oldukları bu eylem 5275 sayılı ceza ve güvenlik Tedbirlerinin infazı hakkında ki kanununun 42. maddesinin ikinci bendinin ‘e’ fıkrası gereğince disiplin cezasını gerekli ‘ görüldüğünden üç ay süre ile mektup alıp vermektan men cezasına çarptırılmışlardır.

BASKI DAYAK İŞKENCE:

- ❖ Sezgin ÇELİK'in Kurumumuza gönderdiği 21 Kasım 2005 tarihli mektubundan: 'Lui SAKKA'nın Kasım ayının ikinci haftasına giren günlerde, muhtemeldir ki CIA vb. gibi emperyalizmin katilliği ve halk düşmanlığı tescilli kurumlarına mensup ajanlarca tehdit edildiğini öğrendik. (Konuyla ilgili haberler 11 Kasım 2005 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayımlanmıştır. Lui SAKKA'nın avukatı Osman KARAHAN tarafından müvekkilinin başına gelenler çeşitli basın-yayın kuruluşlarınca açıklanmıştır.) Görüldüğü gibi Ebu Garip ve Guatanamo'daki icraatları bilinen ABD'li ajan katiller, ülkemizdeki bir hapisane de tutuklu bulunan bir insanı sorgulayıp tehdit edebilme imkânına sahiptirler. Ancak bu durum gayrı meşru ve yasadışıdır.

Dolayısıyla bu sorguyu ve tehdidi fiilen gerçekleştiren emperyalizmin katilleri ve onlara bu imkânı veren Bakanlık ve İdare suç işlemişlerdir. Böylece F Tipi hapisanelerin yapımı, amacı ve uygulamasının bir kez daha insanlığa karşı işlenen suçlar arasında yer aldığı görülmektedir.

F tipleri, Guatanamo ve Ebu Garip Hapishanelerinin benzerlikleri bir tesadüf değildir. Bilakis emperyalizmin halkları tecrit hapisanelerinde sorgulu-sorgusuz teslim alma planının gereği inşa edilmiştir.

Bu nedenle bulunduğumuz hapisanede emperyalizmin ajanlarınca bir tutsağı sorgulama suçu işleyen ve bu suça katılıp kolaylaştıran ve iştirak edenler hakkında suç duyurusunda bulundum.'

CUMHURİYET

11 Kasım 05/ Cumhuriyet

DIŞ HABERLER dishab@cumhuriyet.com.tr

Cezaevindeki zanlının İngilizce konuşan kişilerce ziyaret edildiği öne sürüldü

Sakka'ya Suriye tehdidi

İstanbul Haber Servisi - İstanbul'da 15-10 Kasım 2003'te art arda düzenlenen bombalı saldırıları örgütlemek suçundan tutuklu bulunan **Lui Sakka'nın** avukatı **Osman Karahan**, müvekkilinin cezaevinde eski Lübnan Başbakanı **Refik Hariri** suikastında Suriye'yi suçlaması için tehdit edildiğini iddia etti. Karahan, bu tehditin cezaevinde Sakka'yı ziyaret eden ve İngilizce konuşan yabancı kişiler tarafından yapıldığını söyledi.

Kandıra F tipi cezaevinde tutuklu bulunan Sakka'nın avukatı Osman Karahan, müvekkilinin iki gün önce İngilizce konuşan bazı kişilerce ziyaret edildiğini söyledi.

Karahan, bu kişilerin Sakka'dan, Hariri suikastı için Suriye'yi suçlamasını

► Kandıra F Tipi Cezaevi'nde tutuklu Sakka'nın avukatı Karahan, müvekkilinin yabancılar tarafından ziyaret edildiğini belirtti. Karahan, "Sakka'dan Hariri suikastında Suriye'yi suçlamasını istediler, Sakka'nın kabul etmemesi üzerine de tehdit ettiler" dedi.

istediklerini savladı. "Bu kişiler, Sakka'nın Almanya'da Suriye İstihbarat Başkanı Asif Şevket ile görüştiğini biliyorlardı. Müvekkilimden 'Şevket benden Hariri suikastı için Iraklı bir intihar komandosu istedi' demesini istediler" diye konuşan Karahan, bunu söylemesi halinde müvekkilinden Alman savcı **Detlev Mehlis'in** kendisini cezaevinde ziyaret edeceğini ve hayatının kurtulacağı güvencesi verildiğini savundu. Lui Sakka'nın Asif Şevket ile bir kez de Suriye'de görüştiğünün söylenmesinin istediğini belirten Karahan, müvekkilinin bu istekleri kabul etmemesi nedeniyle tehdit edildiğini iddia etti.

Müvekkilinin acil olarak faks çekmesi üzerine cezaevine gittiğini kaydeden

Karahan, Sakka'nın olayı ayrıntısıyla anlattığı Arapça bir mektubu da kendisine verdiğini anlattı. Sakka'nın artık can güvenliği bulunmadığını ifade eden Karahan, tehdit nedeniyle Adalet Bakanı **Cemil Çiçek** ve cezaevi yönetim hakkında da suç duyurusunda bulunacağını söyledi.

El Kaide'nin, Türkiye'nin de içinde bulunduğu bölgenin eylem organizatörü olan Sakka, 9 Ağustos 2005'te İsrail gemilerine saldırı hazırlığı yaptığı sırak yakalanmıştı.

Sakka'nın Antalya'da saklandığı ve de 875 kilo bomba ele geçirilerken Sakka, bu bombaları Antalya'ya gelecek rail gemilerine yönelik kullanacağını raf etmişti.

ADANA- KÜRKÇÜLER F-TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ Nebiha ARACI, 28.04.2005'te Gebze M-tipi Cezaevinden Adana-Kürkçüler Hapishanesine götürülmüş, burada altı ay tek başına tutulmuştur. İdarenin keyfi uygulamalarını kabul etmediği için bu süre zarfında hapishane müşahadesinde tek başına tutulmuş, ihtiyaçları karşılanmayarak cezalandırılmaya çalışılmıştır.

Cezaevi idaresinin Nebiha ARACI hakkında verdiği kararı şöyle gerekçelendirmiştir; “Terör örgütü DHKP/C örgüt üyesi olmak suçundan cezaevimize 28.04.2005 tarihinden bu yana tutuklu olarak bulunan Nebiha ARACI'nın durumunun tetkikinden geldiği günden beri kanun, tüzük, yönetmelik hükümlerinde bahis olunan arama, sayım verme, suç teşkil eden açlık grevine gitme ve slogan atma gibi disiplin bozucu fiiller yaparak çeşitli disiplin cezaları almış olup koğuştaki bulunan diğer terör suçundan tutuklu ve hükümlülere örgütlememesi ve kötü örnek olmaması amacıyla Adana E-Tipi Kapalı ve Açık Ceza İnfaz Kurumu Disiplin Kurulu Başkanlığı'nın 10.05.2005 tarih ve 2005/125 sayılı kararı ile tek kişilik oda da tutulması ve günde bir saat havalandırma bahçesine çıkarılması tedbirine karar verilmiş olup, Adana İnfaz Hâkimliği 16.06.2005 tarih 2005/139 esas ve karar sayılı kararı ile onanmış 26.06.2005 tarihinde kesinleşerek tedbir ifa edilmiştir. Ancak tutuklu bu güne kadar ki hal ve davranışları itibarı ile tek kişilik odasında olmasına rağmen slogan atmaya devam ettiği, kendisine tebliğ edilmek isten hiçbir evrakı tebellüğ etmediği, havalandırma bahçesine çıkmayı reddettiği, ancak kendisi gibi terör suçundan gelmiş tutuklularla birlikte koğuştaki havalandırmaya çıkacağını beyan ettiği, kendisinin bu tutumlarının disiplini bozucu fiiller olduğu; disiplin cezası alacağı, tutum ve davranışlarının kanun, tüzük ve yönetmelik hükümlerine uymadığı, bu hükümlere uyması gerektiği hususunda kendisine defalarca heyet oluşturularak telkinde bulunulmasına rağmen her defasında ben bildiğim gibi yaşarım şeklinde beyanlarda bulunarak yaklaşımları reddettiği, bunu da bir disiplin bozucu fiiller olarak devlete ve idareye karşı kullandığı görülmekle; hakkında karar verilmek üzere 19.12.2005 tarihinde dosyasıyla birlikte incelenerek Nebiha ARACI'nın cezaevi idaresini yıpratmaya dönük tavrını engellemek, kendisine kurallara uyma konusunda fırsat oluşturmak amacıyla cezaevinin yoğun kapasitesine rağmen 13 numaralı koğuş boşaltılarak adı geçen tutuklu bu koğuşa yerleştirilmiştir. Koğuş havalandırma bahçesinin diğer tutuklu ve hükümlülere uygulanan kış programı uygulaması ile saat 06.30'da açılmasına ve akşam saat 16.30'da kapatılmasına; tutukluyu tekrar amacıyla karar verilmiş olup, kararın ilgiliye tebliğine, bir suretinin şahsi dosyasına, bir suretini karar kartonuna, bir suretinin ise ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı hakkındaki kanunun 47/7. maddesi gereğince bilgi verilmek üzere İnfaz Hâkimliği'ne sunulmasına verilen kararın yerine getirilebilmesi için İnfaz Ve Koruma Baş memurluğu'na tevdiine itirazı kabil olmak üzere oy birliğiyle karar verildi. 19.12.2005 “

Şu anda bulunduğu hücrede üç kişiyle birlikte tutulmaktadır. Ancak havalandırması bulunmadığı için havalandırmaya çıkarılmamaktadır. Ailesi ile görüşmelerinde problem çıkarılmış, üst üste mektup cezası verilerek ailesiyle ve arkadaşlarıyla haberleşmesi engellenmiştir.

- ❖ Nebiha ARACI, Nisan 2005'ten beri 'Yürüyüş' dergisini alamamaktadır. İdare ile görüşmelerinden sonuç alamamış, hapisane idaresi 'gelmiyor', 'gönderen kişinin adını ver' gibi gerekçelerle engellemelerini hala sürdürmektedir.
- ❖ Nebiha ARACI adına gönderilen kitapları alamamaktadır.

BASKI DAYAK İŞKENCE:

Nebiha ARACI, 28.11.2005 tarihinde olan davası için mahkemeye götürülmemiştir.

- ❖ Mahkemeye götürülme gerekçesi; tek kelepçe takılmamasıdır. Konuya ilişkin Nebiha ARACI, ADANA 7. ACM' ye suç duyurusunda bulunmuştur.
- ❖ Nebiha ARACI, Aralık ayı başında almış olduğu on günlük hücre cezası nedeniyle daha önce altı ay tek başına tutulduğu müşahadeye'ye alınmış daha sonra 'hücre cezanı bitti, seni gözetim odasına alıyoruz' denilerek gözetim hücresine götürülmüş, 19 Aralık'ta ise kaldığı dört kişilik koğuşa getirilmiştir. Yaşadıklarını kendi mektubundan aktarıyoruz:

'Burası erkek koğuşlarının bulunduğu bölüm. Şimdi bu koğuştaki tutuyorlar. Havalandırması sabah açılıyor. Akşam kapatılıyor. Fakat savcı buraya "denemek amaçlı" koyduklarını kurallara uymamam durumunda "gözetim odasına" geri dönmeye hazırlıklı olmamı", böyle bir karar çıkabileceğini söyledi.

Yeni infaz yasalarıyla birçok hak ihlali ile karşılaşılıyor. Karşımıza getirilen ve hukuksal boyutunu bilemediğimiz birçok hak gaspıyla karşı karşıya kalıyoruz.

Hapishane savcısı ve müdür "gözetim odasında" tutulmam için İnfaz Hâkimliği'nden karar alınmış olduğunu bunun bana bildirildiğini fakat benim tebliğ edilen belgeyi almadığımı, bu yüzden de alınan bu karardan haberim olmadığını söylediler. Bana böyle bir kararın kesinlikle tebliğ edilmediğini söyledim. Bu hapishaneye geldiğim ilk günlerde bir-iki defa getirdikleri belgeleri almadım. Avukatıma danışmadan imzalamayacağımı söyleyerek almadım. Fakat okudum. İdarenin verdiği disiplin cezalarıydı. Hakkımda 12 Ekim tarihli "gözetim odasında tutulmam için" onanmış karar varmış dosyamda. Bana 12.10.2005 tarihli bir karar bildirdi.

19 Aralık tarihinde hücreden koğuşa getirildikten sonra her gün ifade için idareye çağırıldım. Slogan attığım, havalandırmaya çıkmadığım ve açlık grevi yaptığım için ifade alındı ve savunma yapmam istendi. Önce savunma yapmadım. Fakat yeniden istendiğinde yazılı olarak verdim. En son Cuma günü (23.12.2005) tekrar ifade alındı çünkü tüm ifadeleri birleştirip tek dosyada toplayacaklarını söylediler.

13 Aralık tarihinde İnfaz Hâkimliği'ne koğuşa götürülmem için ve cezaevi idaresi hakkında suç duyurusunda bulunduğum bir dilekçe yazdım. Ve ayrıca dergilerim verilmediği için bu dilekçem üzerine 21 Aralık'ta savcılığa ifadeye çağırıldım. İfade sırasında İnfaz Hâkimliği'ne verdiğim dilekçeyi sordum. (Yani hangi dilekçe ile ilgili ifade alındığını öğrenmek için) Çünkü o anda dilekçe de suç duyurusunu ve koğuşa götürülme talebimi bir arada yazıp yazmadığımı hatırlayamadım. Fakat savcı dilekçelerin yanında olmadığını söyledi. Ben de Cezaevi İdaresi hakkında suç duyurusunda bulunacağımı, koğuşa götürülme talebinde bulunduğumu söyledim. Oysa ikisini bir yazmıştım ve suç duyurusunda bulunmuşum. Bu gün yeniden İnfaz Hâkimliği'ne dilekçe yazdım ve ifade sırasında gelişen durumu anlattım.

Ve 21 Aralık'ta vermiş olduğum ifademde ki imzamı geri aldığımı ve 13 Aralık'ta dilekçemde cezaevi idaresi hakkında suç duyurusunda bulunduğum ifadesinin eklenmesini istedim. Çünkü ifade sırasında savcı dilekçemin içeriği hakkında hiçbir soru sormadı ve dilekçenin yanında olmadığını söyledi.

Sekiz aydır burada idareden talebimiz; insanca yaşam koşullarının sağlanmasını istemek ve insan onurunu kırıcı olmayacak şekilde sayım vermek, olmuştur. İçinde bulunduğum koşullarda idare tarafından zor durumda bırakıldım. Ama bu da "kendine zarar vermek" oldu! "

- ❖ Nebiha ARACI'ya verilen on günlük hücre cezasından sonra aradan geçen bir hafta boyunca da aynı yerde tutulmaya devam edilmiştir. "Kurallara uyma koşuluyla götürürüz" denmiştir.

SİVAS E-TİPİ KAPALI HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ 8 Aralık 2005'te Nursel DEMİRDÖĞÜCÜ'nün gönderdiği iki faks , 'İhtiyaç İstem Formu'nda ki "arz ederim" ifadesini' karalaması (3Ağustos tarihinden beri karaladığı 'arz ederim' kelimesi, 'saygılarımla' gibi yerler şimdi sorun oluyor.) nedeniyle geri verildi.
- ❖ Nursel DEMİRDÖĞÜCÜ'nün, Kandıra f-tipi hapisanesi'nde "19 Aralık Karanfilleri Yaşıyor, Komün Şenliği"ne yolladığı bir öykü bir deneme yazısı için de imha kararı verildi. Gerekçe olarak '...içeriğinde hayata dönüş operasyonunda asker, polis ve ceza infaz koruma personeline, katil, zebani gibi kelimelerle hakaret içeren sözler söyleyip aşağılaması, asılsız iftira niteliği taşıyan beyanlarda bulunması, devletin katliam yaptığı gibi asılsız iddialar ve karalamalarda bulunması ve bunun hesabının sorulacağı...' gösterildi.
- ❖ Nursel DEMİRDÖĞÜCÜ adına gönderilen 'Yürüyüş' adlı dergi genelde üç dört hafta gecikmeli olarak veriliyor.

EDİRNE F-TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ Hacı DEMİR'e 28 Kasım 2005'te İstanbul TAYAD Bülteni ve bir de kart gönderilmiştir. Ancak 21 Aralık'ta yaklaşık bir ay sonra eline geçen sadece karttır. Ne gönderilen İstanbul TAYAD Bülteni ne de bunların gönderilmiş olduğu zarf kendisine verilmemiştir. Tayad Bülteni'ni 'Eğitim Kurulu'nun 21.12.2005 ve 133 sayılı kararına göre "Söz konusu yayında (İstanbul Tutuklu Aile Bülteni sayı 1) isimli bültenin tamamında yayınlanan yazı ve fotoğraflar ile Ölüm Orucu eylemi övülerek teşvik edildiği ve örgütsel propaganda yapıldığı tespit edilmiştir. Böyle olunca da 5275 sayılı kanunun 62/3 maddesine göre alıkonulmasına karar verilmiş..."
- ❖ Ali Osman Köse'ye (10 Aralık 2005 tarihli mektubundan) bir süredir savunma ve itiraz ya da suç duyurusu dilekçelerinin fotokopileri verilmemektedir.

- ❖ Zeynel Abidin ŞİMŞEK'in avukatı Taylan TANAY'a gönderdiği mektuba cezaevi idaresi İnfaz Hâkimliği'nce el konulmuştur. Hapishane idaresi gerekçeli kararını göndermiş Z.A.ŞİMŞEK ise haksız bir uygulama olduğunu, hukuksuzluk olduğunu söyleyip itiraz etmiştir.
- ❖ Zeynel Abidin ŞİMŞEK'in avukatı Taylan TANAY adına gönderdiği; idarenin kendisi hakkında açtığı disiplin soruşturmalarının birer nüshasını bir sayfalık mektup ve Edirne F tipinde çıkarmış oldukları karikatür öykülerinden oluşan 'Feşmekân' dergisi ulaşmamıştır. Buna istinaden ŞİMŞEK, 2. İnfaz Hâkimliği'nin 28,10.2005 tarihli kararına itiraz etmiştir.
- ❖ Zeynel Abidin ŞİMŞEK'e (7 Kasım 2005 tarihinden önce) yaklaşık altı haftadır gönderilen 'Yürüyüş' dergisini verilmemiştir.
- ❖ Muharrem AVCI, Rasim ÖZDEMİR, Hacı DEMİR'in TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Mehmet ELKATMIŞ'a yazdıkları mektubu yayınlıyoruz;

“Sayın Elkatmış;

5. yılını dolduran ve F tipi hapishanelerde uygulanan hücre-tecrit-izolasyon işkencesiyle bunların yansıması olan keyfi uygulamalar 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren 'Kanun'larla ağırlaştırılıp 'yasal' hale getirilmiştir.

Bu gün F tipi hapishanelerde tecrit-izolasyon işkencesi nasıl biçimleniyor. Ceza İnfaz Kanunu (CİK) keyfi uygulamaları nasıl yasalastırdı? Keyfiyet 'İnfaz Hâkimliği' vb. kurumlaşmaları ile nasıl sürüyor? Yaşanan pratik ve somut örnekleriyle anlatmaya çalışacağız.

Verilen cezalar tutsaklar için mezar olarak düşünülen ve hayata geçirilen hücrelerin bütün gözeneklerini yeniden betonlanmasıdır. Öyle ki, yeni CİK'yla birlikte tutuklu ve hükümlüler abartısız her koşulda tam tecrit altına alınıyor. Çünkü yeni yasaya göre türkü, marş söylemek, şiir okumak, slogan atmak vb. öfkeni, hasretini, üzüntünü vb dile getirmekte ceza sebebi, suskun ve sesiz kalmakta.

CİK tutsakları, fiziksel ölümü, fiziksel olarak ölmeyenlerin ise iradelerinin teslim alınıp beyinsel ölümünü hedeflemektedir. Bunu daha somut hale getirmek için, İnfaz Hâkimliği'nin Disiplin Kurulu'nun verdiği ceza kararlarını onaylarken gerekçe gösterdiği 'tüzük' maddesine bakmak yeterli olacaktır. Tüzük maddesi aynen şöyle; “Hükümlü ve tutuklular samimi ve dürüst davranma ve kurum memurlarına mutlak suretle itaat etmek mecburiyetindedirler.” (Tüzük 125 vd. iç yön. 13. ve 16. md)

Bu tüzük maddesi Ulucanlar ve 19 Aralık Hapishaneler Katliamında tutsaklara “Teslim mi olacaksınız yoksa ölecek misiniz?” dayatmasının 'Kanun' haline dönüştürülmüş şeklidir.

Aşağıda ki belirtilen ve “Gereksiz olarak marş söylemek veya slogan atmak” ile, açlık grevi yapmaktan dolayı verilen (mektup-faks cezaları, ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma, hücreye koyma cezaları) cezaların hepsi bu tüzük maddesine dayandırılarak verilmiş, onaylanmış ve uygulanmıştır. Tabi ki bu iki madde tecriti ağırlaştırmaya yönelik onlarca keyfi maddeden sadece biridir.

Kaldı ki slogan atmak, açlık grevi yapmak bir haksızlığa, üzülmeye, işkenceye karşı verilen en demokratik tepkidir, direnmektir. Direnmek tarihsel ve evrensel bir HAK'tır. Faşist iktidarlar hariç dünyanın hiçbir yerinde bu haklarını kullananlara ceza verilmez.

Evet, çıkarılan tüm yasalar, kanunlar, tüzükler beşinci yılını dolduran F tipi hapisanelerdeki direnen tutsakları teslim alamamanın verdiği ve aslında teslim almak isteyenlerin teslim olduğu bir ruh haliyle çıkarılmıştır. Tutsakların 'iyileştirilmesi' maskesi altındaki asıl amaç da; Tutsakların düşüncelerinin teslim alınması, halkına ve vatanına ihanet etmelerinin zemininin hazırlanmasıdır. Tutsakların 'iyileştirilmesi'ni başka türlü düşünmek ve yorumlamak ya demagoji ve yalandır ya da saflıktır.

Asıl iyileştirilmesi gereken rahatsızlıklar 6. yılına giren F tipi hapisanelerdeki Tecrit-izolasyon işkencesinden ve fiili saldırılardan kaynaklı yaşanan fiziksel ve ruhsal rahatsızlıklardır. Tecrit-izolasyon işkencesi altındaki tutsakların 'iyileşmesini' beklemek, hastane de koma halinde yatan hastanın tüm yaşam destek ünitelerinin kapatılıp iyileşmesini beklemekle eş değerdedir. Tutsakların sağlığına kavuşması isteniyorsa TECRİT kaldırılmalıdır ilk önce.

Aşağıda size keyfi ve eziyet çektirme amaçlı uygulamaların ve cezaların son birkaç ayda yaşanan az sayıda ki örneklerini aktarıyoruz. Bu uygulamalar 19-22 Aralık 2005 hapisaneler katliamından günümüze, F tipi hapisaneler başta olmak üzere istinasız tüm hapisanelerde artarak devam ediyor. Ve bu sorunların ana merkezi TECRİT'tir. TECRİT ise; Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm'den yana düşüncelerin yok edilmesi politikasıdır.

Son aylarda sadece Edirne F-tipi hapisanesinde yaşanan hak gasplarının ve keyfi uygulamaların sadece çok az bir kısmını aktarabiliyoruz. Çünkü yaşanmış ve yaşanan sayısız benzer örnekler vardır. Ve halen artarak yaşanmaya devam ediyor.

HÜCREYE KOYMA CEZALARI:

“Açlık Grevi yapmak” ve ‘Gereksiz’ olarak marş söylemek veya slogan atmak maddesine muhalefet ettikleri gerekçesiyle; Hacı DEMİR, Muharrem AVCI, Rasim ÖZDEMİR buldukları B2-5-63 nolu 3 kişilik hücreden, 12 Eylül 2005 tarihinde saat 16.45'te alınıp C Bloкта ki 47 ve 48 nolu tek kişilik ve A-Bloкта ki 15 nolu tek kişilik hücrelere atılmışlardır.

Hücrede geceli-gündüzlü 3 gün kalmışlardır. Bu 3 gün içinde havalandırmaya günde 1 saat çıkarılmış, kahvaltı ve yemek verilmesi dışında hiçbir ihtiyaçları karşılanmamıştır. Kâğıt, Kalem, Kitap, Gazete, Dergi verilmemiştir. Battaniye ve yastık verilmemiştir. Üç gece battaniyesiz ve yastıksız, elbiseleriyle yatmışlardır. Sabun vb temizlik malzemeleri verilmemiş, üç gün boyunca (9 öğün) bir kere kullanılıp atılması gereken ince kâğıt 'tabaklarla' ve küçük bir plastik 'kaşıkla' yemek yemeye çalışmışlardır. Daha önce kullanılmış yine tek kullanımlık plastik 'bardakları' yıkayıp su içmek zorunda bırakılmışlardır. Hücreye atılırken Muharrem AVCI'nın üzerinde ki küçük plastik tarak dahi verilmemiş el konulmuştur. Hacı DEMİR ve Muharrem AVCI'nın Ağır Ceza Mahkemelerine yazmaları gereken itiraz dilekçeleri için istekleri üzerine akşam birer adet kalem ve üçer adet dosya kâğıdı verilmiş, fakat sabah dilekçeyi hazırlamak için kullandıkları diğer ikişer adet karalama müsveddeler dahi istenmiş, kalemlerle birlikte geri alınmıştır.

Aynı gün ve aynı saatte aynı hücreden alınan Rasim ÖZDEMİR’de A-Tek-15 nolu hücreye atılmıştır. Rasim ÖZDEMİR’e battaniye ve yastık verilmiş fakat diğer hiçbir ihtiyacı karşılanmamıştır.

Yapılan suç duyuruları üzerine, ikinci hücre hapsinde (19-22 Eylül 2005 arası) kısmi bir şeyler yapılmış, ancak bu sadece battaniye, yastık ve melamin tabak verilmesiyle sınırlı kalmıştır.

Yine; 17 Ekim 2005 tarihinde Zeynel Abidin ŞİMŞEK arkadaşımız keyfi cezalardan dolayı 5 gün (gece-gündüzlü) tek başına hücreye atılmıştır. Zeynel Abidin ŞİMŞEK’in Ölüm Orucu’ndan kaynaklı kalıcı rahatsızlıkları vardır. Sürekli gözetim altında olması, yani kesinlikle tek başına bırakılmaması gerekir. Bunlar bilindiği halde, hücre cezası verilmiş, onaylanmış ve uygulanmıştır. Üstelik kararı onaylayanlar arasında hapisane ‘doktoru’ da vardır. Arkadaşımızın yaşamı hiçe sayılarak uygulanan bu ceza TECRİT’in insanlık dışı boyutunu bir kez daha net olarak ortaya çıkarmaktadır.

Yukarıda ki gerekçelerden dolayı Ercan KARTAL’a da 3 gün hücre hapsi verilmiştir. Oysaki Ercan KARTAL F Tipi hapisaneler açıldığından beri, yani tam 5 yıldır zaten tek kişilik hücrede ve ağır TECRİT altındadır. Buna rağmen verilen hücre cezası acizliğin bir ifadesidir.

HABERLEŞME VE İLETİŞİM ARAÇLARINDAN YOKSUN BIRAKMA CEZALARI:

Bu cezaların verilme gerekçesi yine, açlık grevi yapmak ve ‘Gereksiz’ olarak marş söylemek veya slogan atmak, olarak belirtilmiştir.

Tüm siyasi tutsaklar TECRİT’i protesto etmek için her gün (11.00-14.00’da) iki kez slogan atmaktadır. Veya yine protesto etmek amaçlı belirli zamanlarda Açlık Grevi yapmaktadırlar. Bu demokratik haklarını kullandıkları için istisnasız hepsine “haberleşme ve İletişim araçlarından yoksun bırakma’ cezası uygulanmıştır, uygulanmaktadır. Süresi ise bir ay ve üç ay arasında değişmektedir.

Normal zamanlarda da mektup ve fakslarımıza keyfi olarak el konulup imha edilmektedir. Keyfi gerekçeler de denilmektedir ki;

‘Mektuplarda-fakslarda örgüt propagandası yapıldığından... İmhasına...’ ...

Mektuplarda veya fakslarda örgüt propagandası yapıldığı doğru değildir. Bizler örgütlü insanlarız ve siyasi düşüncelerimizden dolayı hapsedildik. Mektuplarımızın da siyasi içerikli olmasından daha doğal ne olabilir. Dünyanın ve ülkemizin siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel vb, sorunların, gelişmelerini, duyarlı her insan gibi bizde yakından takip ediyoruz. Bu konularda ki düşüncelerimizi mektuplarımız vasıtasıyla diğer hapisanelerdeki ve dışarıda ki arkadaşlarımızla paylaşıyoruz. Sorunların nasıl çözüleceği hakkında karşılıklı bilgi alışverişinde bulunuyor, çözümler üretiyoruz.

Verilmeyen mektuplarımızın içeriği hakkında en ufak bir bilgi edinemiyoruz. Olay tamamen Mektup Okuma Komisyonu’nun inisiyatifine bırakılmış. Keyfiliğin boyutu, başka bir F tipi hapisanenin Mektup Okuma Komisyonu’ndan ‘görüldü’ onayını alıp gelen, fakat buradaki mektup okuma komisyonu tarafından ‘sakıncalı’ bulunan mektupların verilmemesinden anlaşılabilir.

Ne yazacağımıza, neyi yazacağımıza, neyi-nasıl düşüneceğimize bu ‘komisyon’ karar veriyor artık. Neredeyse ‘mektup okuma komisyonu’ bizlere yakında şunları da söyleyecek; “Siz mektup göndereceğiniz kişilerin sadece isimlerini ve adreslerini verin, biz sizin yerinize mektuplarınızı yazarız.”

“MEKTUP MORAL KAZANDIRICI NİTELİKTE OLDUĞUNDAN HÜKMÜYLE VERİLMEMESİNE...” Hacı DEMİR’e gelen mektubun verilmeme gerekçesi bu. Bu gerekçe üzerinde uzun uzun yorum yapmaya gerek yok. TECRİT gerçeği ve amacı çok açık bir şekilde ifade edilmiş. Tutsakların MORALİ sürekli olarak bozuk tutulmalıdır ki TECRİT amacına ulaşsın. Bir yandan tutsakların ‘İyileştirilmesinden’ bahsediyor, diğer yandan moral kazandırıyor diye mektuplar verilmiyor. ‘İyileştirilmesi’nden kastın gerçekte ne amaçladığı somut olarak bir kez daha ortaya çıkmıştır.

ÖLÜM ORUCUNA “TEŞVİK” ETTİĞİ GEREKÇESİYLE GÖNDERİLMİYEN FAKS:

Hacı DEMİR’in Bekir BATURU’ya göndermek istediği faksında, Ölüm Orucu’na ‘teşvik’ yapıldığı iddia edilmiş ve faks gönderilmemiştir. Hacı DEMİR’e de dava açılmıştır ayrıca. Karar iki sebepten dolayı keyfidir.

Birincisi; Gönderilmeyen bir faksla ve fakstan haberi daha olmayan bir insan nasıl Ölüm Orucu’na teşvik edilebilir? Böyle bir şey mümkün değildir. Kaldı ki Ölüm Orucu teşvikle, zorlama ile olmaz. Bu tamamen şahsi irade ve gönüllülük ile olur. Ölüm Orucu’na gidenler de Adalet Bakanlığı’na verdikleri dilekçelerinde bunu açık bir şekilde belirtmişlerdir.

İkincisi; Faksın gönderilmek istendiği tarihte Bekir BATURU Ölüm Orucu’na başlayalı on gün olmuştur. Ve bundan Hacı DEMİR’in haberi vardır zaten. Hacı DEMİR açılan davadan beraat ettiği halde, faksı göndermeyenler hakkında hiç bir yasal işlem yapılmamıştır.

Cezaevi emniyetini ‘tehdit’ eden ve ‘tehlikeye’ düşüren mektup! Mektupların verilmemesinde ve imha edilmesinde en çok gösterilen gerçeklerden biri de budur. Bir mektup cezaevinin güvenliğini nasıl tehlikeye düşürür, nasıl tehdit eder?. Keyfilikte sınırsızlık hızla devam ederek büyüyor. Mektuplarda tehdit varsa ve bundan dolayı cezaevi güvenliği tehlikeye düşüyorsa, neden kimse hakkında dava açılmıyor. TCK’na göre tehdit bir suç değil mi? Ya da mektup geldiği cezaevini temsil etmiyor, güvenliğini tehlikeye düşürmüyor gönderiliyor da, geldiği cezaevini neden ve nasıl tehlikeye düşürüyor? Bir mektupla cezaevinin tehlikeye düşmeyeceğini akli-mantığı az buçuk dahi çalışan her insan bilir. Bu gerekçeler keyfilik sınır tanımazlığının bahaneleridir.

‘Matbu (Basılı-basılmış) olmadığı’ gerekçesiyle verilmeyen mizah dergileri. Hapishanelerde bulunan tutsakların kültürel amaçlı çıkardıkları ve ağırlıklı olarak karikatür, mizah, öykü, anı, şiir vb ürünlerini bir araya getirdikleri el yapımı dergiler ‘matbu olmadığı’ öne sürülerek verilmiyor.

Boya kalemlerinin bile verilmediği, verilmesinin ‘sakıncalı’ olduğu hücrelerde matbu eserler beklemek hangi düşüncenin tezahürüdür, Tahmin etmek güç olmasa gerek.

Masala, Vız Gelir, Zelzele vb. el işi mizah dergileri ürettikleri hapishanelerden ‘görüldü’ mührü vurularak gönderilmiştir. Yani gönderdikleri F-Tipi hapishanelerde bir ‘sakınca’ bulunmamış ama Edirne F-tipi hapishanesine gelince ‘sakıncalı’ duruma gelmiştir. Bu durumda ‘Görüldü’ mührünü vurup ‘sakınca’ görmeyen F-tipi Hapishanesi görevlileri ‘görevi suistimal’ suçu işlemiştir. Tersten düşünüp ‘Görüldü’ mührünü vuranlar suç işlememiştir, doğru olanı yapmıştır dersek, o zaman bu dergilere ‘sakıncalıdır’ diyenler suç işlemiş demektir. Çünkü bütün hapishaneler herkesin bildiği üzere aynı yasalarla yani Bakanlıkça idare edilmektedir.

BİLGİSAYAR ÇIKIŞLI OLDUĞU İÇİN VERİLMİYEN MEKTUP:

Elişi mizah dergileri matbu olmadığı için verilmiyor. Fakat başka bir kararda Hacı DEMİR'e arkadaşından gelen mektup bilgisayar çıkışlı (bir anlamda matbu) olduğundan verilmiyor bu kez. Tam bir kara mizah örneği!

Verilmeyen mektupta 19 Aralık 2000 hapishaneler katliamıyla ilgili Hürriyet, Sabah, Milliyet vd günlük gazetelerde çıkan haberler bilgisayarda yazılıp çıktısı gönderilmiştir. Bu gazetelerle ve haberlerle ilgili ne bir toplatma kararı vardır. Ne de başka bir şey vardır.

Durum bu kadar açık ve net olmasına rağmen, sürekli tutsakların aleyhine verilen kararlar keyfiliğin bir başka somut örneğidir.

Yine, Hacı DEMİR'e arkadaşından gelen mektup akıl almaz bir gerekçeyle verilmemiştir. Gönderilen mektupta bazı ailelerin adresleri vardır. Bu adresler 'örgütsel haberleşme', adresleri iddiasıyla, mektuba el konulmuş ve verilmemiştir. Hiçbir dayanağı araştırması olmayan, böylesi iddialarla insanların üzerine iftira atılıp, hedef gösterilmiş ve haberleşme hakları gasp edilerek zincirleme suç işlenmiştir. Ki; açık adreslerinin belli olduğu yerler nasıl 'örgütsel haberleşme' yerleri olabilir. Gerekçe çok komiktir. Bunu idare de gayet iyi biliyor. Burada ki asıl amaç yine TECRİT'te ifadesini buluyor. TECRİT'i mümkün olduğunca her fırsatta ağırlaştırmak.

GELEN MEKTUPLARIN ÜZERİNDEKİ PULLAR YIRTILYOR:

Ailemizin, eşimizin, dostumuzun, arkadaşlarımızın gönderdiği bütün mektupların üzerindeki pullar yırtılıyor. Pulun bir kısmı mektubun üzerinde, diğer kısmı yok! Pulların yırtılma gerekçesi ise;

"Pulların ikinci kez kullanılmasını ve içeriye, pulların altında uyuşturucu sokulmasını engellemek" imiş. Bu gerekçeler düzmece ve gerçek dışıdır. Kimliğimize ve kişiliğimize hakarettir. Devrimci bir insan pulların ikinci kez kullanılması gibi yollara başvuramaz. Uyuşturucunun her türlüsüne karşı olduğumuzu ve kullanmadığımızı da herkes gayet iyi bilir. Başka yerde münferit bir olay yaşanmışsa da bu, idareye değerlerimize saldırı hakkı vermez. Çünkü mektup üzerinde ki pul ve pulun üzerinde ki PTT damgasıyla anlamlıdır. Mektubun hatıra değeri vardır.

Pulların yırtılmasının asıl nedeni, üzerinde ki PTT damgasını yok etmek suretiyle mektupların hangi tarihte postaya verildiğinin öğrenilmesini engellemektir. Böylece moralimizi bozarak TECRİT'i ağırlaştırmaktır.

DİSİPLİN CEZALARI İLE KAPALI VE AÇIK ZİYARET HAKKIMIZ ORTADAN KALDIRILMIŞ FİİLEN GASPEDİLMİŞTİR:

Yine "Gereksiz" olarak marş söylemek ve slogan atmak maddesine muhalefet ettiğimiz gerekçesiyle bir ay ziyaretçi kabulünden yoksun bırakıldık. Ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası Edirne'de ki tüm siyasi tutsaklara uygulanmıştır.

Ancak; Verilen bu cezalar belirtilen süre ve infazı ile sınırlı değildir. İnfaz edildikten sonra bir de bunun kaldırılma süresi vardır. Şöyle ki;

"Haberleşme ve iletişim haklarından men" cezası alanlara üç ay, hücreye koyma cezası alanlara bir yıla kadar açık görüş hakkı verilmiyor. Yani her ceza aynı zamanda başka bir cezaya otomatik olarak eviriliyor. Böylece açık görüş hakkımız tamamen ortadan kaldırılıyor. Kapalı görüş ise mümkün olan en az seviyeye indiriliyor, o da ortadan kaldırılmaya çalışılıyor.

Görüş haklarımız bir bir elimizden alınırken diğer yandan ‘Akraba olmayan üç kişinin (belgelendirmek ve bir daha değiştirmemek koşulu ile) kapalı ziyarete geleceği ilan ediliyor. Bu tamamen kamuoyunu aldatmaya yönelik ‘ Bakın hakları genişletiyoruz’ demagojisidir. Diğer bir ifadeyle ‘ kaşıkla verip kepçeyle almaktır.

YAZILI YAYINLARIN VERİLMEMESİ İLE HABER ALMA HAKKIMIZ ENGELLENMEKTEDİR:

F Tipi hapisanelerin açıldığı Aralık 2000 tarihinden itibaren keyfi olarak uygulanan ‘üç kitap’ sınırlaması, Haziran 2005’te de kaldırıldı sözde.

Ancak İngiltere, Belçika, Hollanda, Almanya vd Avrupa ülkeleri de dâhil ülkemizde bütün gazete bayilerinde satılan adresi, matbaası, sahibi gibi tüm şeyleri belli olan, mahkemelerce hakkında toplatma ve yasak kararı bulunmayan, kısacası dışarı da herkesin rahatlıkla alıp okuduğu dergiler, Edirne F tipi hapisanesinde verilmiyor.

Yürüyüş Dergisinin 8-16-19-21-22-23-24 ve 25.sayıları, Devrimci Demokrasi Dergisi’nin 73, Kızıl Bayrak’ın 37., 39., Ekim Gençliği’nin 86. sayıları keyfi gerekçeler gösterilerek verilmedi. Üstelik Yürüyüş Dergisi’nin 23. sayısı alınmamıştır bile. İletilen el yazısı ile ‘Yürüyüş dergisi alınmamıştır, para hesabınıza iade edilmiştir’ diye tebliğ edildi. Hapishane idaresi daha dergiyi almadan, okumadan hükmünü vermiş bile. Yayınları almamak, bunları üretenlerin emeğine de saldırı ve saygısızlıktır aynı zamanda.

Mahkemece yasaklanmamış yayınların hükümlüye verilmesi CİK’nun 8. maddesinde de açıkça belirtilmiştir. 8. madde şöyledir; ‘ Hükümlü, mahkemelerce hesaplanmamış olması koşuluyla süreli ve süresiz yayınlardan bedeli ödeyerek yararlanma hakkına sahiptir.’

Oysaki yukarıda ki isimleri ve sayı numaraları geçen dergiler diğer hapisanelerde ki tutsaklara verilmiştir. Verilmemesi *için* hiçbir geçerli neden yoktur çünkü.

SAVUNMA HAKKININ ENGELLENMESİ-YOK EDİLMESİ:

Ceza İnfaz Kanunu’ndan (CİK) sonra sessizce çıkarılan ve CİK’da değişiklik yapan 5351 sayılı “Avukatlar müvekkillerine savunma evrakı dışında hiçbir eşya (pantolon, gömlek, dergi, kitap, vb) getiremez, postalayamaz.”Böylesi bir durum olduğunda Avukat hakkında soruşturma açılıyor ve müvekkiliyle görüşüne gardiyan sokma kararı aldırıyor idare. Gerekçe ise “örgütsel haberleşme yapılabileceği için” den ibaret.

Bu uygulamada tamamen keyfi olarak savunma hakkını engellemek ve ortadan kaldırmak için çıkarılmıştır. Demokrasinin ‘D’sinin bile olmadığı faşist bir düzene yakışan, insani değerleri alt üst eden, yok eden bir uygulamadır. Avukat, müvekkiline bir kitap, dergi veya giyim eşyası getirmiş ve ya postalamış, gayet insani olan bu davranışla ‘Örgütsel haberleşme’ arasında bağ kurmak, savunma hakkını yok etmeye yönelik değilse nedir o zaman? Ki, ‘örgütsel haberleşme’ yapılabileceği sadece bir varsayımdan, ihtimalden ibaret. Ortada hiç bir somut veri yokken sadece ‘yapılabilir’ denilerek ceza vermek, hiçbir demokratik hukuk sistemiyle bağdaşmaz.

Aşağıda belirttiğimiz, görüşe gardiyan sokma kararlarının gerekçesi avukatların müvekkillerine dergi getirmeleri veya postalamalarıdır. Oysa bahsi geçen Yürüyüş, Kızıl Bayrak, Devrimci Demokrasi gibi dergiler ülkemizde ve Avrupa’nın birçok ülkesinde gazete bayilerinde satılan yasal dergilerdi.

Ve artık neredeyse imkânsız hale gelse de adı geçen dergiler tutsaklara cezaevi idaresince bayilerden zaman zaman alınıyor. O zaman cezaevi kanalıyla örgütsel haberleşme mi yapılmış olunuyor!

Avukatların dergi getirmeleri keyfi bir şekilde gerekçe gösterilerek, Ercan KARTAL, Ali Osman KÖSE ve Hacı DEMİR'in avukatları Behiç AŞÇI ve Taylan TANAY 'la görüşmelerine gardiyan sokma kararı aldırılmıştır. Aynı gerekçeyle Aytunç ALTAY'ında avukatı Gülizar TUNCER ile görüşüne gardiyan sokma kararı aldırılmıştır. Bu keyfi uygulamayı protesto eden tutsaklar, avukat görüşünde gardiyan olursa görüşe çıkmama kararı almışlardır. Ve halen çıkmamaktadırlar.

Üstelik Avukatlar tarafından getirilen ve görüşe gardiyan sokulması kararında gerekçe gösterilen Yürüyüş Dergisi, Ercan KARTAL, Ali Osman KÖSE ve Hacı DEMİR'E daha sonra idare tarafından verilmiştir.

Aytunç ALTAY'ın avukat görüşüne gardiyan sokma kararı alınması daha ilginçtir. Olay şöyle gelişiyor:

Avukat Gülizar TUNCER müvekkili Aytunç ALTAY ile görüşmeye geldiğinde yanında getirdiği yasal dergilerin müvekkiline verilmesi için görevliye teslim etmek istiyor. Görevli "alamayacağını" belirtip "postalamasını" istemiş. Avukat'ta İstanbul'a gidince dergileri post alıyor. Daha sonra, gelen paketi hapishane idaresi İnfaz Hâkimliği'ne yollayarak içindekilerin savunma evrakı olup olmadığını soruyor. Ki, bir hak olarak Avukat-Müvekkil zarflarının açılmaması gerekiyor. İnfaz Hâkimliği "yasal hiçbir sakıncası olmayan yayınlardır. Ama savunma ile ilgili olmadığı için "hükümlüye verilmesin" diye karar veriyor. Ama iş burada bitmiyor. İdare, avukat hakkında soruşturma açtıyor. Ve sonuçta 'Savunma Evrakı dışında eşya' postaladığından 'örgütsel haberleşme yapılabileceği' için, görüşe gardiyan sokma kararı aldırıyor İnfaz Hâkimliği'ne.

ONURSUZ ARAMA İŞKENCESİ-DAYATMASI:

Geçmiş tarihlerde F-tipi hapishanelerde ki onursuz arama işkencesi ile ilgili sayısız anlatım ulaşılmıştır elinize ve hala ulaşmaktadır.

Edirne F-Tipi hapishanesi'nde de onursuz arama işkencesi sistematik olarak uygulanmaktadır. Hapishaneye yeni getirilen tutsaklar zorla çırılçıplak soyarak aranıyorlar. Şu an için bildiğimiz en yakın tarihli olay 22 Eylül 2005 günü Bayrampaşa Özel Tip Hapishanesi'nden sevke gelen Enver YANIK, Kazım SEVİM ve Erkan MUTLU'nun yaşadıklarıdır.

Enver YANIK Edirne F-tipi Hapishanesi'ne getirildiğinde diğer iki kişiden ayrılarak bir hücreye konuldu. Kalabalık bir gardiyan grubu tarafından soyulması istenir. Soyunmayınca ağzı kapatılarak zorla soyulur. Bu saldırı da Enver YANIK'ın kafası duvarlara çarpılır, rahatsızlık geçirir, kendinden geçer. Fakat hiçbir müdahalede bulunulmaz. Enver YANIK'ın kalıcı rahatsızlıkları vardır. Havale geçirdiğinde hayati tehlikesi olduğu bilinmesi de bir şeyi değiştirmez.

Enver YANIK daha sonra bekleme hücrelerinde diğer iki tutukluyla karşılaşır. Erkan MUTLU'ya da aynı onursuz aramanın dayatıldığını, Kazım SEVİM'e ise dayatılmadığını öğrenir. Hücreye gittiğinde sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunulur.

Fakat yapılan suç duyurularından dolayı şimdiye kadar hiçbir görevli hakkında işlem yapılmamıştır. Bu olaydan dolayı da yapılmayacaktır. Adeta işkence onaylanmıştır, yapanların eli güçlendirilmiştir.

Yine tutsaklara mahkemeye, hastaneye, ziyarete, revire vb yani hücreden dışarı çıktıklarında ve döndüklerinde üst araması haricinde ayakkabı çıkartıp, ayakkabı araması dayatılmaktadır. Bu yüzden tutsaklar uygulamayı protesto etmek için hücreden ayakkabısız olarak, sadece çoraplarıyla çıkmaktadır. Üst aramaları da sadece kapalı ziyarete çıkarken dahi en az dört kez yapılmaktadır.

İnsan onurunu ayaklar altına alma, ezme amaçlı bu uygulamaları görmek için ABD'nin Ebu Garip ya da Guatanamo işkence hanelerine gitmeye gerek yoktur. Ülkemizde ki F-Tipi hapishanelerde ki uygulamalara bakma yeterlidir. Çünkü aşağı kalır hiçbir yanı yoktur.

DİLEKÇE HAKLARIMIZIN BOŞA ÇIKARILMASI:

Verilen cezalar için Disiplin Kurulu Kararı'nın sonunda şöyle denmektedir. "5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirleri İnfazı Hakkındaki Kanununun 48/3 maddesinin "a" bendi uyarınca DERHAL uygulanmasına ..." dindikten sonra;

"Kararın ilgililere tebliğinden itibaren 15 gün içinde ve her halde uygulanmasından itibaren 30 gün içinde Edirne İnfaz Hâkimliği'ne itirazı kabil olmak üzere karar verilmiştir."

Böyle bir karar kelimenin tam anlamıyla "YAGISIZ İNFAZ"dır. Bir yandan itiraz hakkı veriliyor ama diğer yandan kesinleşmemiş bir ceza derhal uygulanıyor. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını beklemeden infazları gerçekleştiren Cezaevi Disiplin Kurulu (İdaresi) cezaların kesinlikle onaylanacağından emin ki bunu gerçekleştiriyor. Bu da itiraz hakkımızın sadece kâğıt üzerinde göstermelik olarak verildiğinin somut kanıtıdır.

Bu madde ve bunun gibi onlarca madde 'en demokratik', 'en ilerici' gibi 'en'lerle süslenip halkımız kandırılıyor, aldatılmaya çalışılıyor.

Keza İnfaz Hâkimliği Kararı da aynı hukuksuzluğu devam ettiriyor. İnfaz Hakimliği'de Disiplin Kurulu Kararı'nı onaylarken "Karar karşı tebliğinden itibaren bir hafta içinde Edirne 1. veya 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne ACELE İTİRAZ EDİLEBİLECEĞİ'ne hükmediyor. Oysaki Ağır Cezaya "acele itiraz edilebilir" diyerek onayladığı cezalar çoktan infaz edilmiştir bile. Ya da infazı devam eden vardır. Durumu daha somut hale getirirsek:

Disiplin Kurulu'nun 2005/179 sayı ve 16.08.2005 tarihli kararıyla Hacı DEMİR, Rasim ÖZDEMİR, Muharrem AVCI, Tuncay KURTBAŞ ve Olgun UYGUN'a üç gün hücre hapsi verilmiştir. Ve denilmiştir ki;

'Hücre cezası kararının 5275 sayılı kanununun 48. maddesinin 3. fıkrasının 'a' bendince, İnfaz Hâkimliği'nin onayına sunulmasına, kararın İnfaz Hâkimliği'nin onayından sonra uygulanmasına...'

'Kararın ilgililere tebliğinden itibaren 15 gün içinde ve her halde uygulanmasından itibaren 30 gün içinde Edirne İnfaz Hâkimliği'ne itiraz kabil olmak üzere karar verilmiştir.'

Karar tarihi 16.08.2005

Görüldüğü üzere 16.08.2005 tarihinden itibaren en az şekliyle bile 15 gün itiraz süremiz vardır. Yani 02.09.2005 tarihine kadar. Fakat henüz itiraz dilekçelerimizi dahi yazmamışken ve dolayısıyla İnfaz Hâkimliği'nin 18.08.2005 tarihinde cezaların onaylandığına dair kararı bize 25.08.2005 tarihinde bize tebliğ edildi. İnfaz Hâkimliği yine aynı şekilde, Disiplin Kurulu'nun 22.08.2005 gün ve 2005/186 sayılı 2. hücre cezasını da 15 günlük itiraz süresinin ve dilekçelerimizi beklemeden bu kararı da 7 gün sonra, 29.08.2005 tarihi kararıyla onaylamıştır.

Böylece, İnfaz Hâkimliği'nin TECRİT'in bir parçası ve Cezaevi İdaresinin bir uzantısı olduğu düşüncesi bir kez daha doğrulanmıştır. Ve ayrıca İnfaz Hâkimliği kendi yasalarını

dahi çiğneyerek bunu yapmış, suç işlemiştir (5237 sayılı TCK'nın 121. maddesi. Dilekçe hakkının engellenmesi)

İnfaz Hâkimliği hakkında yaptığımız suç duyurularına Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nden gelen cevapta ise 'Delil' göstermediğimiz için dilekçenin işleme konulmadığı yazılıyor. Sorun gerçekten delil ise soruşturma başlatılır ve delil istenirdi. Delil diye nitelendirilen dilekçe ve kararlar elimizde dosyalarımızda mevcut. İş yokuşa sürülüyor. Ve dilersek 60 gün içinde Ankara İdare Mahkemesi'nde dava açma hakkımız olduğu belirtiliyor.

TUTSAKLARIN SAĞLIĞI VE YAŞAMI GÖZARDI EDİLEREK HAPİSHANE DOKTORSUZ BIRAKILMIŞTIR:

Bulduğumuz Edirne F-tipi Hapishanesi'nde 09.09.2005 tarihinde idarenin yaptığı anonsla "Kurum doktorunun yıllık izne çıktığını, revir dilekçesi verenlerin revire çıkarılmayacağı" ve dolayısıyla tedavilerinin yapılamayacağını belirtmiştir.

Hapishanede birçok arkadaşımızın kalıcı hastalıkları ve rahatsızlıkları vardır. Sürekli ilaç kullanılması, iğne vurulması ve doktor gözetiminde bulunmaları gerekiyor. Bunlar bilinmesine karşın göz ardı edilerek adeta "Hastalanmak yasaktır" denilerek hapishane doktorsuz bırakılmıştır. Kaldı ki sağlam bir insanın ne zaman hastalanacağı, başına ne geleceği bilinemez.

Bu keyfiyet, umursamaz tavırda TECRİT'in bir parçası ve yansımasıdır. Tüm tutuklu ve hükümlülerin sağlığından ve yaşamından sorumlu olan kişilerin buna ne derece hakları olabilir.

Ne kadar "TECRİT YOK" diyerek gerçeklerin üzerini örtmeye çalışırlarsa çalışsınlar, sansürlerle gizlesinler, İnfaz Hâkimlikleriyle örtbas etmeye çalışsınlar, başaramıyorlar. Çünkü tecrit işkencesi bir GERÇEKTİR. Ve gerçekleri ebediyen gizleyemezsiniz. Er geç ortaya çıkar.

Gerçeklerin ortaya erken çıkması ise; içerisiyle-dışarıyla TECRİT'e karşı 5. yılını dolduran ve devam eden, 120 insanın yaşamını yitirdiği Ölüm Orucu merkezli direnişlerle sağlanmıştır.

Sonuç olarak; Hapishanelerde ki bütün sorunların ana kaynağı TECRİT'tir. Tecrit'e yasal kılıf geçiren ise Ceza İnfaz Kanunu (CİK)'dur. Tecritin tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılmasını, CİK'nun iptal edilmesini ve bu konularda girişimlerde bulunulmasını istiyoruz

Muharrem AVCI, Rasim ÖZDEMİR, Hacı DEMİR /14 Kasım 2005 / EDİRNE "

SİNCAN F-TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ Kamil KARATAŞ; Şükriye AKAR'a göndermek istediği mektupla ilgili 26 Eylül'de Disiplin Kurulunun: "Devleti katliam yapmakla itham eden ifadeler ve Ölüm Orucu'nu destekleyici ibareler bulunduğundan dolayı" denilerek verdiği imha kararına 3 Ekim'de itiraz etmişti. Hala cevap verilmiş değil. (11.11.2005)
- ❖ Rabbena HANEDAR'a, 5 kitap sınırlaması uygulanıyor. Oysaki Ceza İnfaz Kanunu'yla yayınlara olan sınırlama kaldırılmıştır. Ancak Cezaevi idaresi kendi hukukunu uygulayarak kitapları sınırlandırıyor. Bunun üzerine bu uygulamanın kaldırılması için

Cumhuriyet Savcılığı'na başvuruda bulunulmuştur. Bu başvuruya “Güvenlik gerekçe gösterilerek red cevabı verildi.

BOLU F-TİPİ HAPİSHANESİ

HABERLEŞME VE YAYIN ALMA HAKKI ÖNÜNDEKİ ENGELLER:

- ❖ Aslan BAHAR’a 11.11.2005 tarihinde abone olduğu ve adına posta yoluyla gelen “Yürüyüş Bağımsızlık Demokrasi ve Sosyalizm İçin” adlı dergi Eğitim Kurulu tarafından “sakıncalı” bulunarak verilmemiştir. Bunun üzerine A. BAHAR’ın yaptığı itiraz İnfaz Hâkimliğince reddedilmiştir. Aslında bu karar ile tutukluların yayın hakkı fiilen ellerinden alınmaktadır. Eğitim Kurulunun adı geçen dergiyi baştan sona okuduğu da meçhuldür. Yasaların yasaklamadığı, ilgili mahkemelerin toplatma kararı almadığı dergileri eğitim kurulunun sakıncalı bulması CİK ya da Kütüphane ve Kitaplık Yönergesiyle açıklanamaz. Bu da gösteriyor ki kanunların hepsi göstermelidir. Her şey ‘Yönetmelikler ve Yönergelerle’ yürütülmekte. Hayatlarında Sosyalist Yayın- Dergi okumayanların insiyatifine bırakılmıştır her şey.
- ❖ Aslan BAHAR’ın abone olduğu “Yürüyüş” dergisinin 9 Ekim ve 16 Ekim 2005 sayıları hapisane eğitim kurulu tarafından “sakıncalı” bulunmuş ve tarafına verilmemiştir. Dergiler hakkında her hangi bir toplatma kararı olmadığını idare de biliyor. Ancak buna rağmen CİK’in 62. maddesi ve Kütüphane ve Kitaplık yönergesinin 11–12. maddeleri gerekçe gösterilip dergiler sakıncalı bulunmuştur. Hangi yazı ya da yazıların sakıncalı olduğu belirtilmemiştir.
- ❖ Taylan AYDOĞDU’nun 23.11.2005 tarihli dilekçesi ile Bolu F-tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Eğitim Kurulu’nun 31.10.2005 tarih ve 2005/592 sayılı kararını Bolu İnfaz Hâkimliği’nin 11.11.2005 tarih ve 2005/203–201 E.K sayılı kararı ile onandığı AYDOĞDU’nun Bolu İnfaz Hâkimliği kararına itiraz etmiş olmakla, hükümlü Taylan AYDOĞDU’nun 11.11.2005 tarih ve 2005/203 esas, 2005/201 karar sayılı kararına yapmış olduğu itirazı reddedilmiştir.
- ❖ Taylan AYDOĞDU’nun Bolu Ağır Ceza Mahkemesi’ne yazdığı itiraz dilekçesidir:
“Bolu İnfaz Hâkimliği’nin 2005/203 esas ve 2005/201 karar nolu kararına itirazdır.
Garip ve bir o kadar da ibretlik bir siyasallaşmış ‘hukuk’ ve ‘adalet’le yüz yüzeyiz. Gerek İnfaz Hâkimliği ve gerekse Ağır Ceza Mahkemesi olarak varlık koşulumuzun adeta hapisane idaresini koruyup kollamaya indirgemisiniz. Evet, gerçekten de pozitif hukuk adına bir skandal yaşanıyor. Düşünün ki mahkemelerin toplatma kararı almadığı, hakkında her hangi bir yasaklamanın bulunmadığı kitap ve süreli yayınlar bir bakmışsınız hapisane idaresi bünyesinde oluşturulmuş olan ama hiçbir mesleki yetkisi bulunmayan bir grup cezaevi personeli tarafından “Kurumun güvenliğini tehlikeye düşürebilir!” gerekçe ve iddiasıyla yasaklama veriliyor.
Burada sorun hapisaneler idaresine bu yönlü bir “yasal” yetkinin verilmiş olması değildir. Sorun hapisane idaresinin bu yetkiyi hukuka ve genel normlara uygun kullanıp kullanmadığının açığa çıkarılmasıdır. Çünkü bir itirazımızda diyoruz ki; hapisane idaresi keyfiyet yapıyor. İdareci tercihleriyle hareket ediyor ve açıkça suistimal de bulunuyor. Örneğin infaz hâkimliğine yazdığım itiraz dilekçesinde demektiyim ki; basın-yayın savcılığın ve mahkemenin yasaklamadığı bir yayında hapisane güvenliğini tehlikeye düşürecek ne türden bir şey olabilir acaba? Bu husus somut olarak ortaya konmadıkça,

hapishane idaresinin keyfi tutum ve yasaklamalarının önüne geçmek mümkün olmayacaktır.

Nitekim öyle olmadığı içinde sonuç ortada. Dergilerimiz üzerinde tam bir terör havası estirilerek sansür uygulanıyor. Bunu yapmakta hiçte zorluk çekmiyor. Çünkü elinin altında CİK gibi geçici mantıkla hazırlanmış bir yasa kitabı ve bütün anti demokratik anti hukuki kararlarını aklayan mahkemeleri var. Cezaevi idaresi karar verip “sansür uyguluyor”, biz İnfaz Hâkimliği ve Ağır ceza Mahkemesi’ne itiraz ediyoruz. Ve bu mahkemelerde itirazlarımızı reddederek, cezaevi idaresinin gayri meşru ve anti demokratik kararlarını onaylayıp sırtlarını sıvazlıyorlar. Ve böylelikle hapishane idaresinin bir daha ki sefere daha pervasız davranmasının önünü açıyorlar.

Ortada tam bir “alan razı-veren razı” durumu var. O zaman ne diyelim herkese ‘kolay gelsin’. Nasılsa bir gün bütün gerçekler gün yüzüne çıkacaktır.

Son söz olarak: Cezaevi idaresi ve infaz hâkimliğine keyfi ve anti demokratik kararına itiraz ediyor, gereğinin yapılmasını istiyorum.” (23.11.2005)

BASKI... DAYAK... İŞKENCE...

- ❖ Hüseyin ÖZEN’in 11 Kasım 2005 tarihli Bolu Ağır Ceza Mahkemesi’ne başvurusundan; “ 28.09.2005 tarihinde kapalı görüşe giderken yapılan keyfi aramayı protesto edip, slogan attığım için hakkımda soruşturma açılmıştı. Bu soruşturmaya yaptığım itiraz, infaz hâkimliği tarafından reddedildi. Gerekçe olarak ise 5275 sayılı kanun 86/6 maddesi gereğince “hükümlüler odalarında çıkış ve dönüşlerinde ayrı yerlerde ve farklı memurlarca üst aramasına tabi tutulacağından bu konuda ki itirazınreddine” denilmiştir. Zaten maddenin kendisi muğlâk. Ne dediği anlaşılıyor. “ayrı yerlerde” denirken üç defa elle, bir defada dedektörle aranmamız ayakkabı araması yapılması, o da yetmiyormuş gibi çıplak ayakların altına bakılması mı kastediliyor. Biz değil ama İnfaz Hâkimliği böyle anlıyor. Ve zaten hiç bir meşruluğu olmayan, AB emperyalizminin zorla çıkardığı kanunları istediği yöne çekiyor.

Aynı kanunda ya da madde de “dedektör araması yapılır” ibaresi yoktur, ama yine “ayakkabı araması yapılır.

Arama nedir?

“Arama” diye her sevk esnasında çırılçıplak soydular bizi. Kimi zaman ağzımıza, kimi zaman makatlarımıza dahi baktılar. Bu mu arama dedikleri şey? Kendi kanunlarınızda dahi “aramalar da insanların saygınlığını küçültecek, onurunu incitecek veya arama amacı ile bağdaşmayacak tutum ve davranışlarda bulunulamaz” denilmektedir.

Ayakkabı araması, dedektörle arama, ayakaltına bakılması, bizim onurumuzu incitiyor, saygınlığı küçültüyor. Bu nedenle bu aramaya karşı çıkıyorum..

Hiç değilse kendi kanunlarınıza uyun! “

- ❖ Hüseyin ÖZEN’in, 11.11.2005 tarihli Bolu Cumhuriyet Başsavcılığına yazdığı dilekçeden ; “ 01.11.2005 tarihinde açık görüş yaptık. Gördük ki “arama” diye bize dayatılan birçok keyfi ve onursuz uygulamalar ailelerimize de dayatılıyor. Ailelerimiz elle aranmış ve bu yetmiyormuş gibi elbiseleri yarı bel hizasına kadar kaldırılarak arama” yapılmıştır. Ailelerimiz taciz edilmiştir. Aramanın bahane olduğu asıl olarak ailelerimizi taciz etmek, küçük düşürmek için yapılmakta tüm bunlar. Kanunlarınızdan “aramalarda insanın saygınlığını küçültecek, onurunu küçültecek veya aramanın amacıyla bağdaşmayacak tutum ve davranışlarda bulunulamaz” denilmekte. Kendi kanunlarınıza uyun hiç değilse.

Aynı açık görüşe, görüş saatimizden on beş dakika sonra götürüldük. Bizden ya da ailelerimizden kaynaklanan bir gecikme değildir, ki görüş saati bir saat olup fiilen

başladığı an bu süre işlemeye başlar. Kanunlarınız böyle diyor. Ancak idare on beş dakika önceden ziyaretimizi bitirmiş, bu hakkımızı gaspetmiştir.

- ❖ Aslan BAHAR'ın 7.11.2005 tarihinde Bolu Cumhuriyet Başsavcılığına yazdığı dilekçedir:

“31. 10,2005 karar tarihli, karar no 2005/143 olan, daha önce ki Tekirdağ'da verilen bir disiplin cezasının kaldırılması kararıyla, yani cezanın kaldırıldığına ilişkin tebliğ edilen kararda kabul edemeyeceğimiz, kişiliğimizi aşağılayan sözler sarf edilmiştir.

Tekirdağ 1 nolu f-tipinde kaldığımız zaman Ali BABA, Menderes LEYLA arkadaşlarımız saldırıya uğramış teklere alınmışlardır. Bu saldırı ve işkencelerden dolayı Menderes LEYLA'nın ayak parmağı kırılmış ve her iki arkadaşımızın da çeşitli yerlerinde, işkence izleri, sıyrıklar, kanamaları oluşmuştu. Bu izler doktor raporuyla da belgelenmiştir. Basına da yansımıştır.

Bizler de dahil Tekirdağ 1 nolu f-tipinde bulunan tüm devrimci tutsaklar olarak bu işkenceleri protesto etmiş, meşru, demokratik hakkımızı kullanmıştık. İnsani tepkimizi göstermiş, slogan atıp kapı tekmeleyerek işkenceleri protesto etmiştik. Bunun sonucunda arkadaşlarımızı yaralayan işkenceciler cezalandırılmayarak adeta ödüllendirilirken, bizde insan olma görevlerinden biri olan “işkenceye karşı çıkma” gibi onurlu, haklı ve doğru bir tepkiyi gösterdiğimiz için, haksızca “bir ay süreyle mektup, faks ve telgraf alıp vermekten men cezası” verilmişti. Ve bu kararla beraber “iyi hal” iadesinin de üç ay sonra olacağı kararı tebliğ edilmiştir.

Bu üç aylık süre dolduğundan normal olarak cezanın kaldırıldığına ilişkin tebliğ edilen kararda “...tarihleri arasında cezayı infaz ettiği, hükümlünün işlemiş olduğu suçtan dolayı nedamet duyduğu, kurallara riayet ettiği, disiplin cezasının üzerinden yeterli süre geçtiği tespit edilmekte...” yazılarak, kişiliğimizi zedelemekte, sanki suç işlemiş sonra da pişman olmuş gibi göstermeye çalışmaktadır.

Öncelikle bu ihtimaller doğru olmadığı ve bir onurlu insanın asla kabul etmeyeceği cinstendir. Ayrıca suçlu değiliz. Söz konusu olan disiplin cezası zaten haksız yere verilmiştir. Pişman olmamız ise söz konusu dahi olamaz. Nedamet getirmemizi ancak rüyalarınız da görürsünüz. Yıllardır bu emelinize ulaşmak için yapmadığımız işkence, katliam kalmadı. F tiplerini de bunun için açtınız. Bizlere bir adım dahi attıramadınız.

Neden pişman olacaktınız? Arkadaşlarımıza karşı yapılan işkenceye karşı çıkmaktan pişmanlık duyulmaz, işkence bir insanlık suçu değilmiydi? Öyleyse bu talebimiz doğrudur ve haklı olan biziz. İşkence gören arkadaşlarımız olduğu halde cezalandırılanlarda bizler olduk. Pişmanlık duymak için insanlıktan çıkmış, asalak birer yaratığa dönmemiz gerekir. Bizim için böyle bir şey söz konusu olamaz. Bu gün arkadaşlarımıza aynı saldırı olursa, bizde haklı, meşru ve doğru olarak aynı tepkiyi gösterip protesto ederiz.

Bizler birer devrimci olarak bağımsızlık, demokrasi, özgürlük mücadelesi veriyoruz. Sömürünün ve ezilenlerin olmadığı bir sistemin var olmasını savunuyoruz. İleriyi ve geleceği temsil eden biziz.

Asıl zulüm eden, sömüren, işkence yapan, ülkenin değerlerini emperyalizme satanlar pişman olmalı, yaptıklarından dolayı halkın karşısında nedamet getirmelidir. Sonuç olarak bizi aşağılayan idare hakkında suç duyurusunda bulunuyorum.”

KEYFİ UYGULAMALAR:

- ❖ Aslan BAHAR'ın 28.09.2005 tarihinde aile görüşüne giderken yapılan keyfi aramayı protesto etmek için slogan attığından hakkında soruşturma açılmıştır. Gerekece olarak ise; “5275 sayılı kanununun 86/6 maddesi gereğince hükümlüler odalarından çıkış ve

dönüşlerinde ayrı yerlerde ve farklı memurlarca üst aramasına tabi tutulduğundan bu konuda yapılan itirazın reddine” denilmiştir.

UŞAK E-TİPİ KAPALI HAPİSHANESİ

- ❖ Sevgi SAYMAZ’a; “Yürüyüş” dergilerinin bazı sayıları toplatma kararı olmamasına rağmen verilmiyor.
- ❖ Açık görüşlere, peş peşe gelen cezalardan dolayı çıkamıyorlar.
- ❖ 19–22 Aralık tarihleri arasında yapılan açlık grevlerinden dolayı iaşe bedellerini diyet olarak isteyen tutuklulara diyet verilmemiştir. Gerekçe olarak eski genelgelerin tamamının iptal edildiği yeni genelgelerde de duruma dair herhangi bir şey belirtilmediği söylenmiştir.
- ❖ Uşak hapishanesinde bulunan tutuklara peş peşe disiplin cezaları veriliyor. “İki ay mektuptan men, iki ay etkinliklerden men, üç ay mektuptan men, son olarak yapılan açlık grevinden dolayı üç ay etkinliklerden men cezası verilmiştir.
- ❖ Kaloriferler gündüzleri yeterince yakılmıyor.
- ❖ Kırık sandalye vb. yerine yenisi verilmiyor. Parayla satın alınması dayatılıyor.
- ❖ Revir, kütüphane, depo vb işleyiş oldukça ağır ve tutuklunun işleri uzun süre bekletilerek halledilmiyor.
- ❖ Kantinde çeşit az ve ihtiyaçlar gözetilmiyor.